

Z vso resnostjo se bomo lotili notranjih izboljšav v gospodarstvu

ČLANI OBČINSKEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV SO NA ZADNJI SEJI, KI JO JE VODIL SEKRETAR KOMITEJA FRANC LEVEC, OCENILI, DA BO NOV GOSPODARSKI SISTEM BOLJE VPLIVAL NA KVALITETO DELA SAMOUPRAVNIH ORGANOV. MNENJA SO BILI, DA JE DOSEDANJE ADMINISTRATIVNO POSEGANJE V GOSPODARSTVO POGOSTO OVIRALO NJHOVO DELOVANJE.

Komunisti so smatrali, da sedaj stojimo sredi priprav o realizaciji kongresnega gradiva. Konkretno so se dogovorili, kakšne so naloge komunistov v naporih, da se sprejeti sklepi uresničijo. Zavzeli se bodo za izpopolnjevanje gospodarskega sistema, ki naj postane tak, da bo omogočil optimalno delovanje delavskega samoupravljanja, svobodnejše delovanje zakona vrednosti in tako gospodarsko planiranje, ki bo vsklajeno z delavskim samoupravljanjem. Najvažnejše je, so ugotavljali komunisti, da se orientirajo na probleme, ki nastajajo v samih delovnih organizacijah. Zato bo na sistemu samoupravljanja in organizatorjih dela slonel velik delež odgovornosti in naporov. Podprli bodo tiste napredne sile v delovnih organizacijah, ki razumejo nastajajoče procese in so pripravljeni uspešno peljati delovne kolektive skozi nastajajoče težave.

Eden osnovnih sklepov, ki so ga postavili člani Zveze komunistov je ta, da se zavzamejo za tak, ekonomski sistem, ki naj spodbudi intenzivnejše gospodarjenje in hitrejša naraščanje družbene produktivnosti dela in na tej podlagi tudi življenjskega standarda. Potrebno je, da se v delovnih organizacijah opusti ekstenzivno gospodarjenje in da se preide na intenzivno. Jasno je, da je ta preusmeritev edino mogoča s krepitvijo delavskega samoupravljanja, povečanjem gospodarskih odločitev samih proizvajalcev posebnost na področju enostavne in razširjene reprodukcije. Ugotavljali so, da imamo že primere kolektivov, ki so na podlagi temeljitih analiz prišli do tega, kjer imajo skrite rezerve v proizvodnih stroških. To so dosegli predvsem tam, kjer so ustvarili ugodno vzdušje, da je lahko prišla do izraza sposobnost in intenzivnost slehernega delavca, kjer imajo izdelan sistem nagrajevanja vseh in to od neposrednega proizvajalca do organizatorjev dela.

Mnenja so bili, da se opozori komuniste v gostinskemu podjetju, kjer je potrebno ugotoviti njihove ekonomske kazalce in nujno podvzeti ukrepe za boljše poslovanje. Dejstvo je, da se je na področju turizma napravilo velik korak, vendar pa naše gostinstvo, ki bi moralo to koristiti, v mnogočem zaostaja. Poleg gostinstva je potrebno, da se tudi ostale terciarne dejavnosti hitreje razvijajo.

Ko so govorili o aktivnosti subjektivni sil v delovnih organizacijah, so člani komiteja smatrali, da bi bilo potrebno poleg gospodarskih nalog postaviti tudi zahtevo, da se posveti čas politični aktivnosti za izpopolnitev statuten in pravilnikov delovnih organizacij. Na ta način bodo čvrsto postavljeni in določeni socialistični odnosi znotraj kolektivov.

Če bo to uspelo, se bodo kolektivi tudi po tem ravnali in ne bo toliko problemov okoli odnosov, ki jih danes zasledimo v marsikateri organizaciji.

Glede investicij so si bili edini, da je to potrebno usmeriti le v modernizacijo proizvodnje, ki se najhitreje obrestuje in še te naj bodo rezultat temeljitih analiz za iskanje notranjih proizvodnih rezerv.

Komunisti, ki delajo v občinskem komiteju, bodo enotno nastopali s težnjo, da angažirajo vse člane zveze in nadalje vse člane kolektivov, da se po svojih zmognostih vključijo v reševanje in uresničevanje pravih gospodarskih smernic. Mobilizirali bodo

delovnih organizacijah, ki se borijo za intenzivnejši način gospodarjenja, za izdelan sistem nagrajevanja po delu, za formiranje ekonomskih enot in za socialistične

Letošnjega pohoda iz Ljubljane čez Žužemberk, Občice, Črmošnjice v Semič se je udeležila tudi patrula Notranjskih partizanskih kurirjev. Prvi od leve strani na sliki ni poznan, ostali pa so: Zalar, Jelen, Stojan, Polde, Živko, Džoni in Adam. Navedena so seveda partizanska imena. Zelimo jim še veliko takih srečanj

vse sile, ki so sposobne in dolžne rešiti probleme. Jasno jim je, da se morajo boriti, da bodo stvari izvedene, potem bodo tudi rezultati, drugače pa lahko ostane samo pri besedah. Podprli bodo vse sile v

družbene odnose. Šli bodo v kolektive, z njimi probleme prediskutirali, iskali najboljše rešitve ter jih mobilizirali, da bodo stvari postavljene na svoje mesto.

D. MAZI

Ustanovljena je krajevna skupnost Nova vas

Na predlog krajevne organizacije SZDL je zbor občanov sprejel sklep o ustanovitvi krajevne skupnosti za območje Bloške planote. O predlogu je že razpravljala občinska skupščina in potrdila statut krajevne skupnosti in podala soglasje o ustanovitvi krajevne skupnosti s sedežem v Novi vasi.

Svet krajevne skupnosti je že imel sejo, na kateri so razpravljali o aktualnih gospodarskih problemih.

Delo ZD - Cerknica prikazano v številkah

Če bežno pregledamo delo, ki ga opravijo v Zdravstvenem domu Cerknica, bomo ugotovili, da so samo v prejšnjem letu opravili 60.506 pregledov. Prvih pregledov je bilo 10.117, ponovnih 33.999, ostalih medicinskih storitev pa 15 tisoč 790. Od tega števila je bilo aktivnih zavarovancev 24.536, kmetijskih zavarovancev 6.928 in ostalih zavarovancev 13.252. Šolskih otrok so pregledali v splošnih ambulantah 835, predšolskih pa 1.127.

Kvaliteto dela ambulant pa so izboljšali novo nabavljeni aparati. Nujno bi potrebovali še rentgenski aparat predvsem zaradi slikanja zlomov in za ugotavljanje

nje ostalih poškodb. Istočasno pa bi potrebovali tudi ustrezni strokovni kader in prostor za razvijanje filmov. V planu za letošnje leto imajo ureditev opreme in instrumentov za manjše kirurške intervencije.

Težkoče jim predvsem zadajajo tesni prostori, katere niso mogli urediti. Težave imajo tudi z rentgenskim aparatom, ki je bolj slab, saj morajo bolnike s poškodbami pošiljati v Ljubljano, kar znatno povečuje stroške. Tudi z voznim parkom ni vse v redu, saj je eden od avtomobilov vedno v popravilu, kar se občutno pozna pri majhnem številu vozil.

Člani svetov skupščine občine Cerknica

Pred kratkim so bili na občinski skupščini izvoljeni naslednji sveti:

Svet za industrijo in obrt: Predsednik inž. Tekavec Franc, ing. Medžugorac Karlo, Sbran Tone, Kraševac Jože, Anzelj Drago, ing. Novak Zmago, Perušek Franc, Klemenc Franc, Intihar Ivan in ing. Danikov Milka.

Svet za komunalna, stanovanjske zadeve in urbanizem sestavljajo: Predsednik Lesar Jože, Mazi Dane, Šilc Jakob, Hrblijan Andrej, Kovač Franc, Kakše Stane in Avsec Jože.

Svet za splošno upravo in notranje zadeve: Predsednik Tavželj Franc, Plos Tone, Mlakar Franc, Plos Miro, Šilc Andrej, Lončar Srečo in Mohar Danilo.

Svet za zdravstvo: Predsednik Gašpar Štefan, dr. Emil Truden, Krajc Anton, Kebe Mara, Korošec Madilda, Strle Milka in Vengust Erna.

Svet za socialno varstvo in varstvo družine: Predsednik Truden Vilma, Kočevac Danica, Toni Marija, Kovačič Jože, Istenič Andrej, Zemljak Olga in Mlakar Rezka.

Svet za družbeni plan in finance: Predsednik Orel Marija, Klančar Vera, Drole Magda, Šega Jože, Kralj Štefan, Mlinar Danilo, Trovšek Dušan, Bombač Jernej, Jernejčič Jože.

Svet za šolstvo: Predsednik Kovačič Jožica, Gornik Slavka, Knez Konrad, Kraševac Jože, Mercina

Emil, Strle Milan, Lavrenčič Janez, Klaus Ivan in Kranjc Darko.

V stevu za blagovni promet, turizem in gostinstvo so: Predsednik Telič Jože in člani Mišič Miha, Tomc Alojz, Klemenc Franc, Lavrenčič Janez, Manfreda Janko, Gregorka Ivan, Vidmar Jože in Bavdek Bojan.

Svet za prosveto, kulturo in telesno vzgojo: Predsednik Arko Dušan, Brglez Slavko, Arko Metod, Benčina Miloš, Breclj Džordže, Čebolin Franc, Toni Vinko, Popek Franc in Koščak Franc.

Svet za delo: Predsednik Udovič Ančka, Gregorič Jakob, Trampuž Vlado, Urbas Janez, Koščak Tone, Trošt Miran in Pleško Milan.

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo: Predsednik ing. Martinčič Jože, ing. Jarčević Božidar, Mlinar Karlo, Mulc Milan, Zigmud Anton, Šega Stane, Zakrajšek Alojz, Zapušek Darij in vet. Kardin Dušan.

Najboljše zdravilo brez deviz

Občinske in vse krajevne organizacije Rdečega križa v Cerknici polne roke dela s pripravami za krvodajalsko akcijo, ki jo je po programu tehnično izvedel Republiški zavod za transfuzijo krvi v naši občini letos med 1. in 7. julijem.

Vrše se sestanki, stopamo v stik z drugimi množičnimi organizacijami, predvsem s Socialistično zvezo delovnega ljudstva, s sindikati njihovimi delavskimi sveti in z vso javnostjo, ki mora biti močno razgibana in odgovorna za uspeh tega preventivnega, splošno zdravstvenega podviga. Naši zdravniki skušajo v poljudno strokovni obliki na mnogih predavanjih, ki jih imajo v vseh večjih krajih občine, občanom pojasniti, odkod dobivajo vsi naši zdravstveni zavodi tiste velike množine krvi, ki jo rabijo dan za dnem za zdravljenje tistih bolnikov, ki se znajdejo nenadoma na robu groba in jim le hitri pretok človeške krvi vrne zavest, zboljšanje in ozdravljenje, težki poškodovanci, izkrvavljeni, zastrupljeni in najrazličnejši bolniki, ki jih celokupna medicina zdravi s tem najuspešnejšim zdravilom ter jih vrača na delo.) Odgovor se glasi: Kri je sestavni del človeškega telesa in če jo potrebujemo, jo moramo dobiti le od sočloveka. Dobava je enostavna, ne potrebujemo nobenih deviz, vsaka danes že zoprna hajka za devizami odpade, izognemo se jez, ker so devize že dodelili za dobavo mogoče lepotečnih sredstev, ne pa za zdravlja, ker so nujno potrebna. Pri dobavi človeške krvi je potrebna le uvidevnost, človekoljubje, spoznanje, da se le ob udeležbi vseh sposobnih izognemo nevarnosti, da zmanjka krvi našim zdravstvenim zavodom. Kako se jezi in je obupan bolnik, ki v lekarni ni dobil na zdravniški predpis zdravila, ki mu je nujno potrebno! Kaj bi bilo, če bi zdravstvenim zavodom zmanjkalo krvi in bi zdravnik v popisu bolezni zapisal: »Potrebna transfuzija krvi se ni izvršila, ker ni krvi na raz-

Nekaj novih zakonskih določil o ocenjevanju in napredovanju v osnovni šoli

STARŠI! SPROTI SPREMLJAJTE IN VZGAJAJTE SVOJE OTROKE ZA VSAKODNEVNO DELO V ŠOLI

Po novem zakonu mora učenec prvega razreda, tudi če ima samo eno negativno oceno, razred ponavljati, ne glede na to iz katerega predmeta je bil negativno ocenjen. Od drugega do sedmega razreda pa učenec lahko napreduje z eno negativno oceno samo v primeru, če iz istega predmeta v prejšnjem šolskem letu ni bil negativno ocenjen.

V prihodnje bo po šolah vedno več tistih, ki bodo razred ponavljali. V osmih razredih pa bo manj takih, ki bodo imeli popravne izpite iz tistih predmetov, s katerimi so bili učenci doslej večkrat negativno ocenjevani. Uspešno končajo osmi razred torej le tisti učenci, ki so iz vseh predmetov pozitivno ocenjeni. V slučaju, da imajo v osmem razredu v spričevalu eno ali več negativnih ocen, lahko te ocene popravijo z izpiti do dopolnjene sedemnajstletne starosti. Po uredbi, ki jo je izdal republiški sekretariat za šolstvo v mesecu maju letos, je edini možni rok za opravljanje popravnih izpitov med 24. in 31. avgustom. Glede na to, da po novem določilu prvega roka ni več, se bodo učenci s popravnimi izpiti lahko vpisali v nadaljnje šole jeseni. Takrat pa je že pozno in je zelo malo možnosti za sprejem v katerokoli šolo. Zato učenci – v bodoče ne tvegajte in se rajši pridno učite, da ne bo popravnih izpitov in podobnih nevšečnosti.

polago.« V prvem primeru razočaranje in obsojanje lekarne, ki je mogoče še najmanj kriva za to malomarnost »Farmisa« in vseh farmacevtskih dobaviteljev, predvsem pa tistih činiteljev, ki dobavi zdravil ne dajejo prednosti pred dobavami drugih, večkrat luksuznih potrošnih dobrin.

V drugem primeru pa grenka samoobtožba! Nismo bili sposobni in voljni dobaviti dovoljne količine krvi, manjkalo nam je človekoljubja in požrtvovalnosti. Ne moremo se jeziti ne na administracijo ne na devize! Vse je bilo pripravljeno, vse je čakalo, le krvodajalcev ni bilo dovolj. Za kritje stroškov zbiranja krvi pa je dovolj močan tudi naš dinar.

V naši občini ima krvodajalska akcija že svojo zgodovino. Še vsako leto smo dosegli predvideno

število krvodajalcev in ekipa za zbiranje krvi je odhajala zadovoljna. Bili so seveda tu in tam kakšni spodrsrljaji v prihajanju in dovažanju krvodajalcev na mesto odvzema s strani posameznikov, gospodarskih organizacij in seveda tudi organizacij RK. Vedeti moramo, da vsak nered v tem oziru sproži pri oddaji krvi zastoj in s tem nepotrebno čakanje prostovoljcev.

Upajmo, da se bo naš lepi dan krvodajalstva letos zopet ponovil v vsej svoji navdušenosti in moralnem ter človekoljubnem uspehu!

Komisija za krvodajalstvo Ob. o.

RK Cerknica

Dr. P. S.

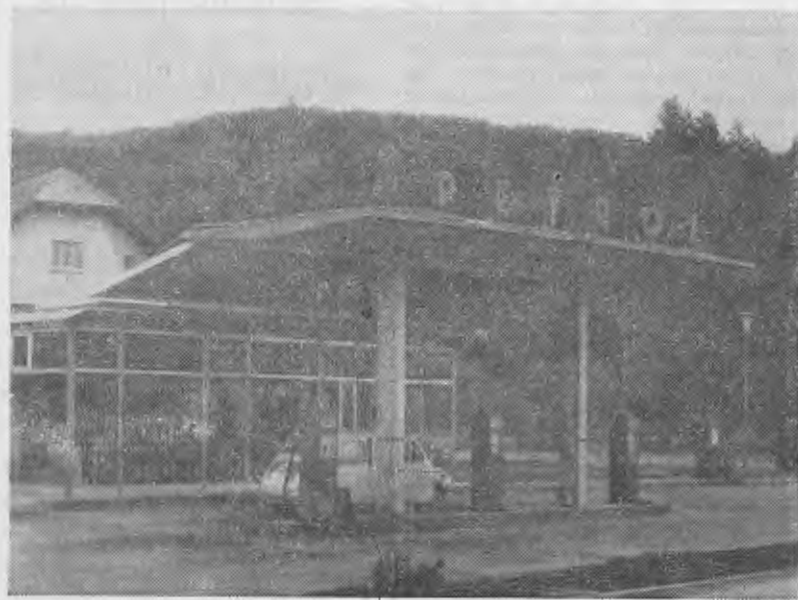
Za boljšo preskrbo mleka

Kot v prejšnjih letih je tudi letos Izvršni svet skupščine SRS sprejel odlok o premiranju mleka iz republiških sredstev v višini 7.5 dinarjev za liter kupljenega in predelanega svežega kravjega mleka na območju Slovenije. Pogoj je, da občine s svojim odlokom zagotovijo 7.5 din premije tistim delovnim organizacijam, ki mleko prodajajo neposredno potrošnikom na območju posamezne občine. Poleg navedene premije pa je bil izdan še odlok, da se dodatno v letošnjem letu premira mleko, ki ga odkupujejo mlekarne od družbenih gospodarstev in zasebnih proizvajalcev, če ti sodelujejo pri proizvodnji in prodaji mleka z delovnimi organizacijami.

Iz republiških prorač. sredstev se bo izplačevala premija za tisto mleko, ki se predeluje v mlečne proizvode, iz občinskih sredstev pa za tisto mleko, ki gre sveže potrošnikom na območju občine.

Ti ukrepi so bili sprejeti zaradi zboljšanja stanja preskrbe z mlekom, katero je v kritičnem stanju.

Zaskrbeljuje pa je tudi dejstvo, ker se vidno zmanjšuje stanje krav molznic. Podatki govorijo, da se je stanje krav molznic zmanjšalo nasproti letu 1962 za 16%. Občinska skupščina je že sprejela odlok o premijah za mleko, saj je to ob sedanjih zamrznjenih cenah nujen izhod. S tem se bo pripomoglo k izboljšanju položaja govedarstva proizvodnje in zboljšanje preskrbe mleka potrošnikom po zmernih cenah.

Nenehno prihajajo žejni železni konjički na črpalko na Rakeku. Pogostokrat pa je videti tudi motoriste iz oddaljenih krajev, ki vzamejo s sabo še rezervo v kanglah. Z vlijudnimi prodajalci je vsak zadovoljen

V bodoče več skrbi strokovnemu izobraževanju kadrov, KI DELAJO Z LJUDMI

Kot smo že poročali v eni izmed zadnjih števil našega časopisa o možnosti ustanovitve podružnice društva kadrovskih delavcev Slovenije, je bilo na predlog posameznih sodelavcev in Občinskega odbora SZDL Cerknica sklicano prvo posvetovanje zastopnikov iz delovnih organizacij, šol in ustanov.

Posvetovanje je bilo 17. junija. Udeležili so se ga predvsem kadrovski delavci iz podjetij, šol in ustanov. Razprava na posvetovanju je pokazala, da smo kadrovski problematiki posvetili doslej premalo pozornosti. V bodoče bo potrebno posvetiti več skrbi vsem oblikam izobraževanja neposrednih proizvajalcev, saj se preden postavljajo čedalje težje naloge proizvajalca in upravitelja. Vsi

prisotni so dali skupno izjavo, da je nujno potrebno sodelovanje vseh kadrovskih delavcev na območju občine. Izvoljen je koordinacijski odbor, ki je dobil nalogo, da s pomočjo odgovornih kadrovskih delavcev po podjetjih izdela temeljito analizo o celotni kadrovski problematiki. Analiza bo dobro koristila sestavi programa nadaljnjega izobraževanja kadrovskih delavcev, da bodo le-ti za svoje zahtevno delo kar najbolj usposobljeni. Program izobraževanja bo s pomočjo strokovnih kadrov posredovala Delavska univerza. Izvoljeni odbor je dobil še nalogo, da pripravi vse potrebno za ustanovitev podružnice društva kadrovskih delavcev Slovenije.

BOŠT

Prekrškov je čedalje manj

Analiza je pokazala, da so prekrški, glede na prejšnja leta vidno zmanjšujejo. Posebno se zmanjšujejo prekrški vožnje brez luči, s kolesi in vprežnimi vozili.

Se vedno pa je dovolj težjih prekrškov zaradi vinjenosti kate-rih je bilo v prejšnjem letu kar 37. Takim osebam so bile, poleg denarnih kazni, odvzeta tudi vozniška dovoljenja za dobo od treh mesecev. Še vedno je dovolj tudi takih, ki vozijo brez voznškega dovoljenja. Ti so bili kaznovani z denarno kaznijo do 5.000 din, v posameznih primerih pa tudi več.

Sicer pa je bil v prejšnjem letu odstotek izrečenih denarnih kazni dokaj širok, saj je bilo kaznovanih 267 oseb s skup. vsoto 152.500 dinarjev s strani organov ljudske milice, 21 oseb s strani občinskega sanitarnega inšpektorja in 4.

osebe s strani občinskega tržnega inšpektorja. Skupaj je torej bilo v prejšnjem letu kaznovanih 983 občanov ali 37 manj kot v letu 1963. Skupni znesek vseh izrečenih kazni v letu 1964 je bilo 2.179.500 din. Prekrški zoper javni red in mir se v večji meri pojavljajo v lokalih. V letu 1964 je bilo izrečenih 13 zapornih kazni v trajanju 145 dni ali od 10 do 15 dni zapore. Tudi ti prekrški so nasproti prejšnjemu letu v vidnem upadanju.

Se zmeraj pa so primeri krošnjartjenja od oseb iz južnih krajev ki prodajajo razne predmete od hiše do hiše vmes pa še prosjačijo. Proti takim osebam so bile izrečene kazni s takojšnjim nastopom, lažje primere pa so kaznovali z izgonom iz občine. Tudi teh primerov je čedalje manj, to pa predvsem zato, ker se proti takim osebam storjeni takojšnji ukrepi.

Nekaj o novem zakonu o varnosti prometa na cestah

Od 1. aprila dalje je v veljavi novi Zakon o varnosti prometa na javnih cestah (Ur. list SFRJ (štev. 14/65).

Zakon določa temeljne pravice cestnega prometa, sistem prometnih znakov in temeljne pogoje za pridobitev voznškega dovoljenja. Določbe so enotne za vso državo in v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki jih je podpisala naša država.

Novi zakon določa, da ne sme voziti motornih vozil tisti, ki je tako utrujen, bolan ali v takem duševnem stanju, da ni zmožen zanesljivo upravljati vozila.

Ravno tako je prepovedano upravljati vozilo takli osebi, ki je pod vplivom alkohola ali kakšnih drugih mamil. Da je pod vplivom alkohola, se smatra takrat, kadar se ugotovi 0,5 promila alkohola v krvi.

Hitrost vozila mora voznik prilagoditi stanju cest, vremenskim razmeram, stanju vozila, gostoti prometa in ostalim prilikam, ki jamčijo varno vožnjo.

Ravno tako ne sme biti v normalnih razmerah hitrost na javnih cestah omejena pod 30 km na uro.

Novi zakon določa, da mora kolesar voziti po skrajni desni strani, če jih je pa več, morajo vo-

ziti drug za drugim. Kolesa morajo imeti spredaj luč za osvetlitev ceste, zadaj pa rdeče refleksno steklo, ki mora biti ponoči vidno, če ga osvetli motorno kolo z bleščečimi lučmi na razdaljo 100 metrov.

Vsak pešec mora hoditi po pločniku. Na cesti zmanj naselja, kjer pločnikov ni, ali drugega podobnega prostora za pešce, morajo pešci hoditi po skrajni levi strani ceste v smeri hoje. Če pa gredo pešci v organizirani skupini, pa morajo hoditi po skrajni desni strani ceste.

Kdor je blizu kraja prometne nesreče, je dolžan pomagati ranjenemu. Vsak voznik mora na zahtevo pristojnih uslužbencev prepeljati ranjenca do najbližjega zdravstvenega zavoda.

Vozniki morajo pomagati ranjencem še pred prihodom organov za notranje zadeve, razen če že pričakujejo prihod vozila za prvo pomoč ali je poškodba taka, da bi nestrokovni prevoz poslabšal stanje ranjenca.

Kandidat za voznika odloča sam, kako se bo pripravil na vozniški izpit in katerega voznika si bo izbral, da ga bo poučeval v praktični vožnji.

Kandidata sme učiti praktične vožnje na cesti le tak voznik, ki

Tako je vsako nedeljo na Gorišci ob Cerkniškem jezeru. Vse polno je sonca željnih turistov pa tudi ribičev ne primanjkuje

Ali bomo v bodoče še imeli svoj zavod za zaposlovanje delavcev

Med ostalimi nalogami, ki jih ima Zavod za zaposlovanje delavcev v Cerknici je tudi ta, da bodo vključili preko 250 mladih občanov, ki so končali obvezno šolanje. Težave so v tem, ker je v naši občini zelo malo vajeniških mest, pogoji za vpis v ostale strokovne šole pa so vedno bolj strogi. Štirinajst mladincev iz Nove vasi bo šlo v uk k Tehnogradu, pri Brestu jih je vpisano v tehnično šolo preko 40, ostali pa se bodo vpisali v poklicno šolo. Zaradi takih razmer je Zavod iskal pomoči pri zavodih v Ljubljani in Velenju. Posebno je težko najti ustrezna učna mesta za tiste učence osnovnih šol, ki nima-

jo končanih osem razredov, ker vsaka srednja šola zahteva uspešno končano osemletno šolanje.

Če pa pogledamo problematiko Zavoda z druge strani, ugotovimo, da je vprašanje njegovega dela čedalje bolj pereče, saj je namen, ki ga je imel zavod pred leti, danes precej drugačen. Isti primer je z ostalimi zavodi v Sloveniji, ki jih je 38. Zvezni izvršni svet je izdelal osnutek razporeditve zavodov za zaposlovanje po posameznih področjih. Zavod v Cerknici bi se po tem osnutku moral priključiti Postojni, s katero pa v teh poslih nima posebnih stikov. V teku so razgovori o združitvi zavodov v Cerknici, Logatcu in Idriji.

ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za kategorijo motornih vozil, na kakršnem se kandidat uči. Vozilo, na katerem se uči, mora imeti poseben znak.

Novi zakon določa tudi visoke kazni.

Organizacije bodo morale za prekrške plačati od 50.000 din do

milijon dinarjev, voznik pa od 5.000 do 50.000 dinarjev. Kaznovani bodo tudi tisti, ki ne bodo obvestili najbližjega pristojnega zavoda ali če bi odšli brez oprečiživega vzroka s kraja nesreče.

Podan je le kratek izveček osnovnih določil posameznih novosti novega zakona.

Pri zadnjem pikniku na jezeru so prav prišli za posedanje tudi hlodi

Komisije CDS pri LUK Brest Cerknica

5. V upravnem odboru pa so izvoljeni: Pekož Janez, Kovačič Janez, Znidarskič Vinko, Muhič Ivan, Mramor Anton, Lipovec Jože, Kušlan Ivanka in Kobiljanež.

Od 12. julija dalje dve prosti soboti

Sklep je sprejet na osnovi analiz, ki so pokazale, da je prehod na dve prosti soboti v mesecu mogoč iz vseh vidikov.

Tovarniški komitei ZVMS sestavljajo člani mladinci pretežno iz TIP Celovca, ki je obenem tudi najpomembnejši aktivni mladinski v sklopu komiteja, saj šteje skupno 284 članov izmed 25 let starosti, 97% vseh članov je zaposlenih neposredno v proizvodnji in le 3% je tistih, ki so zaposleni na različnih delovnih mestih. Sami upravniki in nadzorniki celotne širše skupne 17 članov, poleg tega pa so formirane tudi 3 komisije za najbolj aktualna področja dela.

S kakšnimi težavami ste se dosedaj pretežno srečavali pri strojem delu in kako ste jih skušali odpravljati?

»Nekakšna majhvečja in majhvečja ovira, ki je do sedaj ovirala mladi po delu, je bila ta, kako in na kakšen način vzbuditi v mladini tako širokino možnega aktivna za čimbolj vsklajeno in interesantno delo na različnih področjih. Če pogledamo v kratkem delo aktivna iz prejšnjih let, vidimo, da skoraj nismo opravili bistvenega koraka naprej, saj če vzamemo samo dejstvo, da je bilo v letu 1961 samo 5 sestančkov upravnega odbora, v letu 1962 7, v letu 1963 8, v letu 1964 in 1965 pa kar 16, vidimo, da se je mladina le nekajje začela »prebujati«, kar viditi, da lahko samo na organiziram in proučen način dosega vidne rezultate ter da lahko samo na tak način materialno dvigne sama sebe, kar pa ne pomeni malo.

Zrečalno za današnje obdobje, w katerem živimo, je to, da nekateri presoji čimogledo zrejo na današnje mladinke, njuno delo in razvoj njune miselnosti, vendar ga mladinici sami nedi seboj, ki poznano esem drugzga, celinno smiselnosti sedovanjša ljud., pa glasilna na vso zadevo w nekoli-ko izbalizirani obliki, čemur tudi to ni pravica na mestu. Smatram, če kdajj pa kdajj zaidejo w pre-tilnane skrajnosti, me smemo vzro-kov vedno za to iskati same pri sebi, saj smo bili do nedavno de-klarirano prepričani sami sebi, am-primno moramo nastalo stanje ob-jeektivno glisati z vseh strani.

Mislim pa, da je velika ovina
za nametano delo v našem akto-
vu ta, da nam močno prihanjajo
je Marika, čepcav je aktoz Stavič-

DS tudi v skupnih službah

Na osnovi predloga delovnega zbora skupnih služb BRESTA in sklepa centralnega delavskega sveta so bile v tej poslovni enoti 31. maja izvedene volitve delavskega sveta.

Novozvoljeni delavski svet je prevzel dolžnosti, ki jih je do sedaj imel delovni zbor. Z izvolitvijo tega organa je tudi ta poslovna enota postala enakopravna v pogojih upravljanja kot ostale poslovne enote kombinata.

Novi delavski svet sestavljajo naslednji člani: Mulec Milan, Turk Franc, Klančar Alojz, Horvat Miro, Bajc Božo, Ilerski Silva, Kovač Irena, Lovko Marjana, Štavadohar Nada, Hvala Franc, Rudolf Ciril, Petrovčič Jože, Nemen Marjan, Debevc Angelca in Nimac Mafje.

Na prvi seji, ki je bila 18. aprila, so bile izvoljene komisije in predsednik Mulec Milan.

**Predsednik tovarniškega komiteja
Zveze mladine pri LJK »Brest«
Cerknica tov. Šolihar Jure**

no zelo močan. Glavni vzrok za to je daljen delovni čas, oziroma delo v izmenah in pa dejstvo, da se skoraj tri petine mladincev, zaposlenih v tovarni, vozi iz oddaljenějšíh krajev. Vendar pa upamo, da se bo v doglednem času to izboljšalo, saj ravno v tem času tečejo priprave za organizacijo seminarja za vodstva mladinskih aktivov v Cerkljici in pa priprave za organizacijo večerne politične šole. S to akcijo, katere pobudnik je bila kadrovska komisija tovarniškega komiteja ZNS, bomo lahko izbrali določen krog razgledanih mladincev, čigar delo se bo nedvomno odražalo v mladinskih vrstah.

Ali nam lahko poveste, kakšne aktivacije ima v planu vaša organizacija v obdobju do miladinške konference, ki bo v prvih jesenskih tednih letos?

»Če samo na kratko opišem potek dela v naslednjem obdobju, bi to sledilo nekako takole: organizacija seminarja za vodstva aktivov, organizacija za vodstva javne tribune tovarniškega komiteja ZWS, skupno z občinskimi komitejem ZWS pripraviti vse potrebno za politično šolo ter nekaj skupinskih delovnih akcij, kot npr. ureditev obloži tovarne ter obnove in remonta dotrajanega nogonatega igrišča vni Brezovnem

Nadaljevanje na 5 strani

Mladina včeraj, danes, jutri

Na željo mladincev iz tovarniškega komiteja Zveze mladine Slovenije, Tovarne polnjenja BRIST, Carinca smo se odločili, da v nekaj prihodnjih številah povečamo seznam, katere je bila do sedaj namenjena izključno samo novinarjem iz Irske in Indonezije tega kombinata BRIST, tudi mladini;

Čisto na to smo zagotavlili pred-
sednika tovarniškega komiteja
Ziv. HREŠČIČ Črnomurca, da nam od-
govori na nekaj važnejših vpra-
šanj, ki smo ga namreč na dveh in
slova življenja minule. O njegovih
vprašanjih za prihodnost, katero tu-
di o samih preobratih minulosti
vprašujemo, hi poskušo v zad-
njem času tudi v naši občini do-
biti laice in posebno politične or-
ganizacije, kar se opazja predvsem
s tem, da minule dni imajo številne

Poljdesetih je, čas malice. Vsak hiti, da izkoristi prosti čas še za pomembek pred Tovarno podijetva w Grahitni

Od želje do odločitve pri izbiri poklica

Mlad človek izbira poklic okrog petnajstega ali šestnajstega leta življenjske starosti. To je obdobje, ko še nima dovolj izkušenj za samostojno odločanje, ko si postavlja velike cilje, ki bi jih rad dosegel pa jim po večini še ni kos. Zato je potrebno, da mu priskočijo na pomoč predvsem starši, učitelji in vsi tisti, ki so odgovorni in zadolženi za nemoten in pravičen razvoj otrokove osebnosti. Skoraj preveč zahtevamo od mladega človeka, ko ga vprašamo, kateri poklic si je izbral, ko smo ga postavili pred dokončno odločitev, ki je samo njegova. Vidimo pa, da ima že izdelano neko stališče, neko vrednotenje, ki mu je izhodišče v procesu izbire poklica. To izhodišče pa mu lahko damo s pravilno vzgojo, od katere bo odvisno, kako se bo otrok usmeril. Poglejmo, kaj misli o izbiri poklica Ema Mulec iz Osnovne šole Stari trg:

»Od takrat, ko sem prestopila šolski prag, je moje življenje krenilo na dokaj neprijetno pot. Sedaj se bliža čas, ko bom zadnjič stopila čez ta znani prag, se poslovila od sošolcev in odšla služiti kruh.

Prišla sem na razpoto. Kam naj grem? Gledam napise: na levi so šole, na desni pa: čevljarji, šivilje.... Jo že imam! Z lepimi črkami piše »frizerka«. Dolgo gledam te črke. Končno potrkam na znana vrata. V sobi sedi prijazna tovarišica. Njej povem vse svoje težave. Vse mi lepo objasni. Nobenih zaprek ni za poklic, ki sem si ga izbrala. Odhajam vesela.

Grem mimo frizerskega salona. Vrata se odpro in ven stopi lepo ostrižena deklica. Da, tudi od mene bodo nekoč odhajale deklice, mogoče lepše kot je tista.

Stojim pred velikimi vrati in se smehljam. Tu bom tudi jaz nekoč služila kruh.

Mislím, da je dobra frizerka boljša kot slaba profesorica. Čeprav so mi starši nasprotovali, ker so mislili, da ne bom nikoli srečna v tem poklicu, sem jih vseeno prepričala, da je to zame najljubši poklic.

Ali se ne vidi iz tega sestavka, da je Ema temeljito razmislila o svojem bodočem poklicu in kar je predvsem važno, zna ga pravilno vrednotiti, gotovi smo lahko, da jo poklic ne bo razočaral. Takšna in podobna razmišljanja o svojem poklicu so napisali učenci osmih razredov osnovnih šol. Mogoče bi bilo zanimivo, da preberemo še prispevke iz osnovne šole Nova vas, ki ga je napisal njihov učenec Maček Saša. Njegova pot do odločitve za poklic pa je drugačna kot v prvem primeru.

»Brn... brn... pibip... Tako se je oglašal iz ne preveč čistega zaboja, ki ga je nekdo zavrgel in se je zdaj valjal pozabljen na dvorišču, skupaj z ostalimi nerabnimi

predmeti. Iz tega zaboja je gledala glavica in njen lastnik je do vratu tičal v njem. Kratke hlače, blatna in od zemlje črna kolena, majhne, ne preveč čiste roke, ki so se oklepale nekake rogovile, pritrjene ali bolje rečeno vtaknjene skozi stranico zaboja, vse to je dajalo kaj klavrn videz.

Ni težko uginiti, kdo je bil ta deček v zaboju. Da, res! Bil sem jaz. In veste, kaj sem delal tam? No, bil sem šofer in zaboju mi je bil avto. Morda se bo zdelo smešno, a vendar; jaz sem se držal resno, skorajda ponosno in z vso silo sem obračal »krmilo«, da je avto kar poskakoval.

Ze dolgo je od tistih dni in zdaj se smejem sam sebi, ob misli na tisto »vožnjo«. In koliko je bilo teh voženj! Vlak, avto, avtobus in skoraj vedno sem bil »šofer«.

In ob spominu na tiste dni me je prešinilo: »Zakaj pa ne!« Zakaj bi ne bil to, kar sem si prej tako želel? Kolikokrat stojim ob cesti in gledam v drveče avtomobile, oziram se v ljudi, ki sedijo za volanom, v njihove obraze, ki naj bi mi povedali, kaj čutijo, ko vozijo tega čudovitega konja. Hrepenim po tem, da bi se vsedel za krmilo, ga stisnil in zdrsil z avtom v neskončnost, daleč proč, da bi bila sama.

In zdaj, ko tako rekoč stopam v življenje, ko se pred menoj odpira svet, ko se bom ločil od brezskrbnega mladostnega veselja in prav zdaj, ko se moram odločiti za delo, ki me bo spremljalo vse življenje, se je težko odločiti. Toliko je lepih zanimivih poklicev, da jih ni mogoče naštet, čeprav bi šel rad za avtomehanika, za inženirja, a

vseeno me vleče ta skromni, a zame veliki poklic.

Ne želim si, da bi bil mogoče gospod, direktor ali kaj podobnega. Ne! Želim si le-to, da bi živel skupaj z motorjem, da bi videl naravo, mesta, da bi vozil, vozil!

Mnogokrat si zamišljam, kako sedim v avtomobilu, počasi vključim motor, počakam, da se malo ogreje, počasi a zanesljivo zapeljem na široko, ravno cesto in...

Da, lepa je ta misel in upam, da se mi bo uresničila. Čeprav bi šel drugam v službo, vseeno bo moj prijatelj avto. Želim si spoznati skrivnosti njegovega motorja, srca.

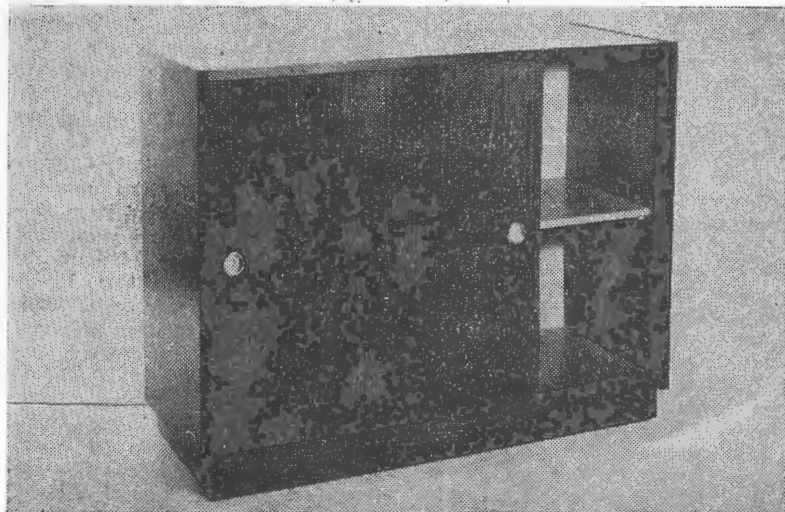
In mislim, da bi bila avto in jaz velika prijatelja.

Morda se mi ne bo posrečilo, da bi bil šofer, morda si bom izbral drugačen življenjski cilj, a na mladostne želje, na želje, ki so mi vsak dan bližje, ne bom pozabil. Ali pa morda le in takrat se ne bom kesal, kajti imeti zvestega prijatelja vse življenje in si z njim služiti kruh je lepo, zelo lepo, najlepše je, če se uresniči želja, ki jih postavlja mladost. In jaz upam, da se mi bo mladostna želja uresničila kmalu, morda čez dve leti ali tri. In vem, da bom takrat srečen.

Se in še bi lahko prebirali misli mladih. Kljub pestrosti in različnosti teh misli pa imajo vendar vse nekaj skupnega, iz vseh preveva potreba po opori in pomoči, čeprav dostikrat prikrita, ki smo jo dolžni nuditi mlademu človeku, dolžni smo, da ga razumemo in mu pomagamo na zahtevni poti od želje do odločitve pri izbiri poklica.

Nada H.

Brest Cerknica • Brest Cerknica • Brest Cerknica • Brest Cerknica • Brest Cerknica

Eden izmed elementov montažne zidne omare, ki jih proizvaja Tovarna pohištva Cerknica. Taki elementi se največ izvažajo v Ameriko in se izdelujejo po želji naročnika — kupca

(Nadaljevanje s 4. strani)

domu, poleg tega pa seveda tudi nismo pozabili na kulturno zabavne prireditve.

In kot zadnje vprašanje bi nas zanimal odgovor, kdo vas mescensko in mentorsko podpira pri vašem delu?

»Za delo, katerega opravlja mladinska organizacija, dobiva ta mentorsko pomoč predvsem od ostalih družbeno političnih organizacij, ki dokaj dobro delujejo v našem kolektivu, za mescensko pomoč pa se v glavnem obrača-

mo na sindikalno podružnico Tovarne pohištva Cerknica in pa na samoupravne organe. Mogoče tudi ne bi bilo napačno, če se ravno ob tej priložnosti zahvalim za kakršnokoli pomoč tem organom z željo, da bi v bodoče ravno tako z zanimanjem spremljali dejavnost mladine v našem podjetju, tiste mladine, ki ne stoji vedno ob strani pri vsaki stvari, mladine, ki bo prevzela mesto v organih samoupravljanja, mladih ljudi, ki znajo in bodo znali obrniti veliko pridobitev našega ljudstva — mdr.«

Eden od novih artiklov za domače tržišče in izvoz je pisalna miza SBS-5, ki jih delajo v Tovarni pohištva Cerknica

Razpis

LESNOINDUSTRIJSKA ŠOLA Škofja Loka, oddelek poklicne šole pri BREST CERKNICA

RAZPISUJE

vpis slušateljev v I. letnik poklicne šole pri Lesnoindustrijskem kombinatu BREST CERKNICA.

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so stari 15 let
- da so zdravi
- da so uspešno končali 8 letno osnovno šolanje, oziroma najmanj 7 razredov
- da imajo veselje do enega izmed poklicev, kot so: strojni mizar, mizar monter in površinski obdelovalec.

Poklici so primerni za mladino obeh spolov. Kandidati, ki se želijo vpisati v to šolo, naj najkasneje do 20. julija osebno vročijo kadrovske službi skupnih služb Lesnoindustrijskega kombinata BREST CERKNICA prošnjo za sprejem v šolo, rojstni list, zadnje šolsko spričevalo o končani šoli in zdravniško spričevalo, nakar bodo dobili ostale informacije.

Eno uro pri notranjskem pisatelju Matevžu Hacetu

Lep dan sredi junija, ko sonce pripeka, ko po poljih kosci kosijo, ko poljski delavci obdelujejo polje. Večdnevno deževje je prenehalo in zdaj se nad Javorniki razpenja vedro notranjsko nebo, kot sinji svod sega čez Cerkljsko jezero tja preko Slivnice in se izgublja onkraj Bloške planote in onkraj beloglavega Snežnika.

Z avtom 1400, ki ga krmili večji tovariš Mele, se natanko ob pol enajstih dopoldne ustavimo na klanecu v Podcerkvi št. 42, kjer prebiva v prijetni nizki kmečki hiši — notranjski pisatelj MATEVŽ HACE.

— Dober dan! — Kot nalašč. Prav tedaj jo primaha izza ogla hiše kmečki človek z naročajem trave. Očitno jo je sam nakosil.

— Za zajce! — Takoj sva v pogovoru. Matevž pove, da redi 30 zajcev, od katerih vsak poje za malo tele. Se pred dvema mesecema je v hlevu redil dve teleti. Ko odpravi zajce, postojiva ob hiši in gledava v sonce. Na obseznem vrtu goji 125 dreves. V 40 letih je nasadil 180 dreves, od teh sta jih voluhar in zajec uničila, kakor izvem, 55. Od dreves so takla, ki dajejo jabolka bobovce, gorenjsko voščenko, koroško moštnico, staro domačo ovsenko, boskopski kosmač, carevič. Že pred 40 leti zasajena oreha rodita le vsako drugo, tretje leto, kajti notranjska zemlja je mrzel kraj, kjer oreh slabo uspeva, toda vse, kar se pridela, se lahko doma s pridom porabi.

Kot pravi vrtinar — Matevž vrt sam gnoji, sam obrezuje drevje ves čas po vojni. Pred 15 leti je sam kopal pri hiši vodnjak, ker v vasi doslej ni bilo vodovoda in ga ni v vsej Loški dolini. Izvem pa, da je vodovod v načrtu. Voda kapnica je za domačo porabo. Pred vojno so ljudje s sodom hodili k potoku Obrhu pol ure navzdol, uro navzgor. Pri hiši je bil v preteklosti zmerom prepir zaradi vode, kajti voda je ljudem bila dragocena stvar.

Vasica Podcerkev leži pod cerkvijo Sentmertina. Cerkev so sezidali 1647. leta, zvonik pa 1666. Vaščani so tedaj bili tlačani in vse poslej do 1848. Le posamezni tlačani so se odkupili od graščaka in tak je bil tudi Matevžev praded Luka, ki se je odkupil 1937. leta. Matevž pove, da pozna svoj rodovnik 300 let nazaj. Trije rodovi smo bili — pravi Matevž — gozdni, žagarski delavci in vozniki. Praded Luka je bil izdelovalec suhe robe. Praded Ignac je bil kamnosek za izdelavo kamnitih vrat, kamnitih okvirov v okenih zaradi zavarovanja pred rokovanjci, ki so prihajali v te kraje s Primorskega kot lažni nabiralci gob, v resnici pa kot tatovi volov, katere so kradli kmetom in jih prodajali v Trst. To je bilo do leta 1850. Matevževi predniki so bili več kot 200 let cerkovniki in ključarji pri cerkvi sv. Martina. Leta 1943 je z Matevževim očetom izumrl zadnji cerkovnik in ključar tega rodu. Prav ta mož je bil tisti — pove Matevž — ki je leta 1942, leto dni pred svojo smrtjo, na ukaz

Italijanov s kravami vozil in zvožil na vozu okoli 200 pobitih talcev z Ulake na pokopališče sv. Martina. Vse je v poglavitnem sam speljal in jim izkopal grobove.

— Od l. 1918 do 1943, do smrti, je hodil oče, kakor pove Matevž, samo dvakrat na leto k maši. Bil je izrazit svobodnjak in je cerkveno obrito izvrševal samo kot zaslužek. Otroci nismo bili nič kaj preveč dobri pri verouku, večkrat smo bili zato tepeni in tudi nismo ministrirali v cerkvi. Župnik je sicer hotel vzeti očetu cerkovništvo, a vaščani so bili zanj, ker so ga oni plačevali.

— Prapraded Ignac — tako se je Matevž zatopil v spomine — živi v ustnem izročilu kot mož, ki so ga Francozi leta 1797 zajeli in odpeljali v ujetništvo v Francijo. Naši kmetje so sicer Francoze čakali z vilami, lopatami, sekirami, a ko so zvečer pospali, so jih Francozi lepo polovili. To je bilo — po izročilu — nad Podskrajnikom pri Cerklju, na hribu, ki se mu pravi Čista stran. Iz francoskega ujetništva se je prapraded z ostalimi notranjskimi kmetiči vrnil l. 1804 in je dobro mlátil francoski. Sicer pa so bili pri hiši pismeni od leta 1780, ko je bila v Starem trgu zgrajena osnovna šola.

Praded Luka je hodil k županu prebirat Kmetijske in rokodelske novice. Pri hiši so bili na knjige Mohorjeve družbe naročeni od začetka, mati pa je bila naročena tudi na knjige Slovenske Matice.

— Kaj delaš sicer? — sem vprašal pisatelja Haceta.

Takole je odgovoril: — Odkar živim doma v pokoju, v prostem času pisateljujem, zvečine pa se ukvarjam z vrtinarstvom, s sadnim drevjem, gojim zajce za zabavo, sam si napravljam drva, nakosim letno nekaj tisoč kilogramov sena, ker nočem, da propade. Že z enajstim letom sem hodil z očetom v gozd, znal sem opekarstva, žagarska in gozdna dela. V Franciji sem bil pred vojno poltretje leto in delal v gozdu v Normandiji ter v departementu Cher in Bourche. Prve sestavke sem začel pisati 1937 v Franciji. Takrat so se iz mene rojaki norčevali, kaj da pisarim, ko pa so videli mojo stvar natisnjeno, so mi začeli kazati neko posebno spoštovanje. No, od tedaj pa do danes je marsikaj minilo.

Čutim, da se v zavesti našega notranjskega rojaka, pisatelja-samorastnika, kristalizira preteklost. Rad mi natoči kozarec močnega belega vina, čeprav se branim. Počasi tipljem za vprašanjem, kaj po vsem dosedanem literarnem delu misli o pisateljstvu in kaj ga zdaj najbolj vznemirja. Pred seboj imam njegovo osmo knjigo, zbirko novel *Ljubez in orožje*, knjigo, ki razodeva pravega ljudskega pisca, enega izmed naših najzanimivejših literarnih in dokumentarnih oblikovalcev — pričevalcev naše narodnosvobodilne borbe in revolucije. O tej knjigi, ki jo je izdala mariborska založba Obzorja in vati in pisati o vseh protislovjih

je v časopisju doživela precej ugodnih odmevov, nam je pisatelj izpovedal naslednje:

— Nekateri sodijo, da je zbirka novel *Ljubez in orožje* predokrito napisana, toda jaz ljubim resnico iznad vsega. Tega sem se naučil v življenju, posebno pa v zadnji vojni. Seveda bo ta resnica tistim, ki so se zadnje vojne udeležili iz raznih razlogov ali so bili celo premiladi, da bi jo doživeli, samo v prid. Čemu olepšavati stvari? V spomin se mi je vtisnilo iz zadnje osvobodilne vojne nešteto usod, ki sem jih doživel kot frontni bоре in vodeč človek. Kot pisatelj si prizadevam biti pošten, pravičen in iskren v izpovedi do sebe in bralcev in to mi priznava kot vrline v oceni mojega pisanja moj, doslej najbolj temeljit in objektivni kritik Marjan Kramberger. Mladšim rodovom bi bilo treba še več resnice napisati o pretekli vojni, ker nismo doživljali samo uspehe, temveč tudi umikanja in večkrat poraze. Pisatelj ne bi smel zamolčati, da so tudi v zadnji vojski bili v naših vrstah konflikti med borci in kadri.

— In kaj te zadnja leta najbolj vznemirja? — sem poskušal izvedeti od pisatelja, ki se je nekam odsotno zamislil.

— To — je v značilnem loškem narečju povzel pisatelj — da mladina v poglavitnem obrača hrbet zemlji in kmečkemu delu. Kajpak, ljubez in orožje do naše zemlje umira. Mladina ceni pisarniško delo in tovarno. Seveda je tudi tisk v tem pogledu zadnja leta storil svoje. Iz bližnje preteklosti mi je znano, da so bili kmečki fantje in moške hrabri in vztrajni borci. To pa so bili zato, ker so bili na zemljo in kmečko delo čustveno privežani.

— Kaj pa tvoj novi roman, o katerem sem slišal?

— Res, napisal sem v zadnjem času obsežnejše delo iz sodobnega vaškega in zadružnega življenja z naslovom *Korenine se trgajo*. V romanu sem hotel biti kritičen, hotel sem pokazati na napake eksperimentiranja na vasi in ponesrečene poizkuse pri socializaciji vasi, kajti marsikje na vasi ni bila upoštevana socialistična zakonitost. Na vasi je očitno živa še dvrsta povezanost starih domov na zemljo, ki so jo desetletja varovali in obdelovali. Pokazal sem hkrati kolektivno življenje na vasi in usode kmečkih ljudi, ki so v dežju in zimi šli v gozd ali na polje in od boleznih umirali. — Ker živim na vasi, lahko rečem, da bolje poznam vaško življenje, kot mnogi ljudje, ki živijo v mestu in pišejo ter govorijo o vasi. Prepričan sem, da olepšavanje sodobnega vaškega življenja v literaturi nikomur ne koristi, marveč samo zavaja.

Opazam pa v našem založništvu kmečkih sodobnih povesti s sodobno problematiko. Očitno je, da vprašanja odnosa politike in literature do kmečke problematike ni isto vprašanje. Odkritosrčen pisatelj bi moral objektivno spoznati in pisati o vseh protislovjih

na vasi. On ne more biti na stopnji novinarja, ki spreminja poglede na dogajanje v vasi. Po logiki humanizma in marksizma naj bi kmet izginil in postal poljski in gozdni delavec. Zato mladina noče več delati na zemlji, ker vidi lepše življenje v pisarni in tovarni, v kmetijstvu pa ni so še uvedeni stroji. Vem, da so pred 40 leti na neki kmetiji delali trije hlapci in delavci. Danes pa je tistega gospodarja sin šel rajši delat v tovarno, kot da bi ostal na domačiji.

Prepričan sem, da je kritika italijanskih pojavov v vaškem življenju pozitivna. Zato bom o sodobnem življenju na vasi, kolikor bom v prihodnje še pisal, pisal objektivno, kot mora pisati sodobni pisatelj-realist — je sklenil besedo o svojih spoznanjih o sodobni kmečki povesti rojak Matevž.

Ob stilističnih akrobacijah, ki jih uganjajo nekateri sodobni slovenski pripovedniki v opisih »višjih« ali tudi »nižjih« čustvenih vzgibov, ostaja Hacetova beseda v mejah stvarnosti, krepkosti in kajkrat tudi jedrnatosti ljudske pripovednosti. Kritika mu začne priznavati individualnost prvinskega odnosa do obdelovanja literarne snovi, v obdelovanju literarne upodobitve NOB pa celo odločen delež.

Prav tedaj se je s polja vrnila žena, ki je osipavala krompir in plela solato. Z njo je triletna vnukica Ksenija, ki jo Matevž kliče Lukca. Nič ni sram Lukca, da visoko dviga krilce, kajti resnično je vroče.

Vržem še pogled po sobi, kjer sediva z Matevžem ob kozarcu vina. V knjižnici ima celotnega Valvasorja, ki mu ga je podarila gasilska zveza ob odhodu iz gasilskih vrst, v kotu je kmečka peč, ob njej kmečka skrinja z napisom: Tovarišu in predsedniku slovenskih gasilcev Matevžu Hacetu gasilci okraja Ljubljana. Na steni visi njegov portret, ki mu ga je izdelal 1953 učitelj Gašperin, nadalje vidim sliko pesnika Goetheja in sliko Blejskega jezera, ki so mu jo dali gorenjski gasilci. Sliko domače hiše mu je izdelal akademski slikar Lojze Perko, sošolec iz starotrške šole. K Hacetovim je večkrat prihajal na »kavro«, ki je znamenita notranjska jed, sestojeca iz krompirja, fižola in kolerabe.

Posebnost v sobi je leseni strop. »Prejšnji leseni strop je moril letnico 1654,« pove Matevž, »jaz sem stari strop zamenjal s stropom enake oblikke, samo da je četrt metra višji.«

Preveč sem se zadržal, opazil sem, da se ura bliža poldnev. Moral bi se vrniti. Šofer tudi ne more čakati, vendar čutim potrebo, da povabim Matevža še kratko pot do Bločic na porcijo znamenitega notranjskega domačega svinjskega želodca. In tam »Pri Ljubi« je še beseda dala besedo, ki jo velja zapisati.

Menda nista bili kaj značilni zgodbi, ki označujeta njegovega očeta Matevža. Sin Matevž, podpolkovnik in komisar divizije v naši osvobodilni vojski, naš rojak — pisatelj, je zgodbi pripovedoval kot dve zanimivi zgodbi iz življenja notranjskih voznikov — tako nekako mimogrede, le da bi osvetlil notranjsko življenje v preteklosti.

Ko je leta 1907 logaški okrajni glavar rad sam posegal v fantov-

Ali bomo v Cerknici prišli do trga? Novi predpisi

o invalidskem zavarovanju

V prvih junijskih dneh je bilo videti prve prodajalce češenj iz Vipave, Ajdovščine, Nove Gorice in od drugod, kako nudijo ta prvi zaželeni sadež po raznih vogalih in za to neprimernih mestih.

Lepo je, da nas vsaj občasno oskrbijo s sadjem, ker pri njih ima kupec možnost izbire po želji, pa tudi poceni se dobi.

Koristno pa bi bilo, da se s strani merodajnih organov čimprej določi prostor in se ga opremi vsaj z zasilmimi stojnicami, ki bodo pritegnile tudi domače kmetijske proizvajalce, da bodo nudili svoje odvisne proizvode na prodaj.

Zanimanja za to je dovolj, pa tudi potreba je čedalje večja. Cerknica ni več idilična vas, temveč postaja čedalje bolj podobna naselju, v katerem je čedalje več družin brez vrtničkov, ki so odvisne od nabave iz dnevnega trga.

Prostora je v Cerknici dovolj, samo posluha za potrebe delovnega človeka je treba več.

Eden izmed prodajalcev češenj v Cerknici

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o invalidskem zavarovanju (Ur. l. SFRJ št. 5/65), ki ga je sprejela Zvezna skupščina je uskladi s novim temeljnim zakonom o pokojninskem zavarovanju tista določila, ki se nanašajo na odmero invalidskih pokojnin in invalidnin ter na prevedbo že priznanih invalidninskih pokojnin in invalidnin. Poleg tega pa je prinesel še vrsto določil, s katerimi se drugače kot do sedaj ureja vprašanje določanja nadomestil, začasnih nadomestil in oskrbnin ter nekaterih drugih dajatev v invalidskem zavarovanju. Ker je bil s tem zakonom precej spremenjen, je pooblaščen zakonodajno — pravna komisija Zvezne skupščine, da določi prečiščeno besedilo zakona o invalidskem zavarovanju in da izvrši v skladu s spremembami in dopolnitvami, ki jih prinaša ta zakon, potrebno usklajevanje naslovov organov in v zakonu uporabljenih izrazov. Novi zakon se uporablja od 1. januarja 1965 dalje.

Temeljni zakon o invalidskem zavarovanju (Ur. l. SFRJ št. 10/65) predstavlja prečiščeno besedilo tega zakona iz l. 1958 (Ur. l. FLRJ št. 49/58), ki je bil znatno spremenjen z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o invalidskem zavarovanju iz l. 1965 (Ur. l. SFRJ št. 5/65). Z določilom 143. člena zadnjega navedenega zakona je bila namreč pooblaščen zakonodajno-pravna komisija Zvezne skupščine da določi prečiščeno besedilo zakona o invalidskem zavarovanju in da izvrši v skladu s spremembami in dopolnitvami, ki jih prinaša ta zakon, tudi potrebno usklajevanje naslovov organov in v zakonu uporabljenih izrazov.

BOR

Rovinj — prizorišče letošnjega srečanja mladine Jugoslavije, Italije in Avstrije

Eno izmed najstarejših obmorskih istrskih mest, Rovinj, je bilo letos od 11. do 13. junija prizorišče že tradicionalnega srečanja mladine Jugoslavije, Avstrije in Italije, katerega se je udeležilo skoraj 2.000 mladincev iz omenjenih držav. Program prireditve je bil zabavno športnega značaja in je vseboval: fotostave in ogled dramskih prireditev, športna srečanja v odbojki in košarki med ekipami sodelujočih držav.

Udeležencem letošnjega srečanja so bili na razpolago ogledi bližnjih otokov, kakor tudi ogled zanimivih mestnih zanimivosti. Srečanja mladine v Rovinju so se udeležili tudi predstavniki mladine iz cerkniške komunice.

Tradicionalen shod mladine teh treh držav bo prihodnje leto v Celovcu.

SaJ

Kdaj bo red v kinodvorani Cerknica?

Mongoli, se je slišalo po Cerknici. Kje? V kinu Cerknica. Kdaj? V nedeljo, dne 30. V. 1965 bodo predvajali v kinu Cerknica italijanski film z zgodovinsko tematiko in naslovom »Mongoli«. Vreščeca reklama je privabila med svoje štiri stene, kar imenujemo kino dvorana v Cerknici ali boljše rečeno telovadnica TVD Partizan Cerknica, na desetine ljudi.

Gledalcev je bilo polno, tako da je bil prostor izpolnjen do zadnjega kotička. Dvorana je bila polna — film se je že vrtel, toda blagajnik je še vedno polnil dvorano z novimi obiskovalci kljub temu, da ni bilo več na razpolago niti stojišč in so ljudje med predstavo drli v dvorano kot pravi Mongoli.

Slišati je bilo vpitje in stokanje z vseh strani dvorane tako, da

je nastala v dvorani prava zmeda. Sosed poleg mene je neprestano stokal. Vprašal sem ga, kaj je narobe in kaj mu je. Rekel je, da bi rad zamenjal sedež, ker ne vidi. Naredil sem mu uslugo in zamenjalo sva mesti, šele nato sem spoznal, kaj je bilo. Stokanje sem nadaljeval jaz, ker sem sedel na okvirju brez sedeža.

Sprašujem se, ali je mogoče, da cerkniški blagajnik prodaja vstopnice po 140 dinarjev za dve uri trpljenja? Povem vam samo to, da sem se po končani predstavi

počutil, kot da bi me res pretepli Mongoli.

V pogovoru z znanim pa sem ugotovil, da sem imel še srečo, da sem dobil svoj sedež. On je namreč dobil pri prejšnji predstavi vstopnico za 14. vrsto, 3. sedež, ki pa je bil že zaseden. Rediteljica ga je postavila na 4. sedež, s katerega pa se je moral ponovno umakniti na pomožni sedež, ker je bil le-ta prodan že drugi osebi.

Alko je tu potreben komentar — naj odločijo ljubitelji kino predstav sami.

Želimo si hitrejša postrežbe

Pred kratkim me je pot zanesla tja dol v dolensko metropolo — Novo mesto.

Mimogrede sem stopil na lično — dobro urejen ter tudi dobro založen trg.

Kmetice iz okoliških vasi, ki jih je bilo vse polno, so nudile številnim kupcem vse, od piščancev, jajc, razne zelenjave, fižola do vsakovrstnih zdravilnih zelišč in mlečnih proizvodov.

Ravno takšno ni manjkalo prodajalcev okrasov, preprog, predmetov iz umetnih mas in piskrov, ki jih izdelujejo lončarji iz Sentjernejske doline.

Kot na ostalih podobnih trgih, je tudi tukaj bila prava podeželska živahnost, izbira, zbijanje cen in podobno. To je le primer iz trga. Pa tudi trgovine z zelenjavo so dobro založene. Kupec je hitro in solidno postrežen, pri zavijanju pa tukaj uporabljajo minimalno količino papirja.

Namen tega članka ni kritizirati stanje v Cerknici, vendar presodite bralci iz Cerknice sami, ali ne bi Trgovsko podjetje »Škocjan« našim gospodinjstvom storilo veliko uslugo že s tem, da bi postavilo v trgovino z zelenjavo še eno prodajalico, saj bi s tem gospodinje prišle hitreje na vrsto in bi bile vsaj po tej plati zadovoljne, če že niso z zalogo v trgovini.

trdih pesti. Za kazen je moral nato oče med prvo svetovno vojno na fronto, a se je iz nje srečno vrnil. Zaradi polomljenih kosti je po vojni zahteval Madžar preko naših sodišč odškodnino, a domači župan je odposlal pisanje, da pri Hacetovih ni vzeti kaj drugega, kakor domačo revščino, kvečjemu kako kokoš. In pri tem je ostalo.

Taki so bili pogovori z Matovžem. Spoznal sem, da ima dober spomin, svojo pripoved barva s pojočo notranjsko govornico. Za vračilo me je zvabil še v snežniško restavracijo. Na poti smo prestregli znanca-intendanta divizije, ki ji je bil Matevž komisar, in ob kapljici bi se pogovor znova razpletel v obujanje spominov, da se nismo izgovorili, da nas kliče dolžnost. Matevž pa bo slejkoprej po malem pisal, šel potem na polje, študiral literarno zgodovino, obiskoval dobre ljudi in sproščal višek energije v ročnem delu na vrtu, s sekuro, koso, motiko in tu in tam na lovu. — Veš, je dejal, član sem Lovske družine. J. S.

Eno uro pri...

(Nadaljevanje s 6. strani)

ske pretepe in hotel kaznovati pretepače, ga je Matevžev oče pretepel, tako da je vsa Notranjska govorila o tem. Zaslišani poštar je žandarjem izpovedal, da so glavarja pretepli neznani »Prezidanci«. Drugič je očetu zavrela kri med prvo svetovno vojno, ko je z ostalimi vozniki vozil les na železniško postajo Rakek. Dogažalo se je, da je prazne vračajoče se voznike leta 1917 objestni madžarski huzarski major, ki je jezdil konja, vsakega posamezno oplazil z bičem. Vsi vozniki pa so ob udarcu samo tiho skrivili ramena. Zadnji voznik je bil moj oče in tudi njega je hotel oblastni Madžar ponižati z bičem. Toda preden je to utegnil storiti, je stari Hace zgrabil častnikovega konja za uzdo, zbil častniku samokres iz rok, moža pa položil v prah in bi mu iz telesa skoraj iztisnil dušo, da niso s polja pri teleke ženske in majorja otele iz

Podobnih izletov si še želimo

Oblačno nedeljsko jutro 23. maja smo se zbrali ljubitelji moto športa pred tovarno povišstva v Cerknici, kjer nas je čakal Brestov avtobus, da nas popelje v Škofjo Loko na letošnje mednarodne hitrostne moto dirke.

Vzdušje je bilo v začetku nekoliko klavirno. Nenehno smo pogledovali v sivo nebo z bojaznijo, da bo spet deževalo.

Prva postaja, kjer smo se ustavili, je bil Močilnik, kjer izvira Ljubljana.

Z izrednim zanimanjem smo si ogledali ta kraj, ki je s svojo lepo naravo vsakogar navdušil.

Po prvem okrepčilu v restavraciji »Močilnik« smo se odpeljali proti Ljubljani, kjer smo bili očividci hujše prometne nesreče, ki

se je zgodila pred nami. Od tukaj pa smo nadaljevali pot proti Brniku. Res edinstven in nepozaben je bil pogled na zračne orjake, ki so stali na letališču, pripravljeni za vzlet, saj so mnogi izmed nas prvič videli letala na tleh in še iz takšne bližine. Pot proti Kranju in Škofji Loki je hitro minila, pa tudi bolj veseli smo bili, saj se je začelo med oblaki prikazovati sonce. Po prihodu v Škofjo Loko smo se razporedili vzdolž tekmovalne steze in nestrpno pričakovali začetek dirke.

Kmalu smo zaslišali zaglušen ropot motorjev, katere so mehaniki v boksih ogrevali za pričetek dirke.

Pričetek tekmovanja so označili motoristi in mopedisti z zastavami, ki so se popeljali vzdolž tekmovalne steze, nato pa se je pričelo tekmovanje motorjev v kategoriji do 50 cm³, zaključilo pa s prikoliciarji. Po končanem tekmovanju smo se stezka prerili do našega avtobusa, ker so za 30.000 ljudi naenkrat postali prehodi preozki, saj je vsak želel kar najhitreje priti do svojega vozila.

Naš avtobus se je s polževo hitrostjo pričel pomikati proti Ljubljani. Nepregledna reka vsakovrstnih motornih vozil se je šele v Medvodah nekoliko razredčila.

Pot do Cerknice je hitro minila, saj smo bili utrujeni in spanec nam je nenehno zapiral oči.

Ceravno utrujeni, pa vendar zadovoljni, saj smo videli marsikaj novega, smo se v Cerknici poslovili eden o drugega v želji, da se spet dobimo v Opatiji in Portorožu.

Ugodnost za graditelje hiš

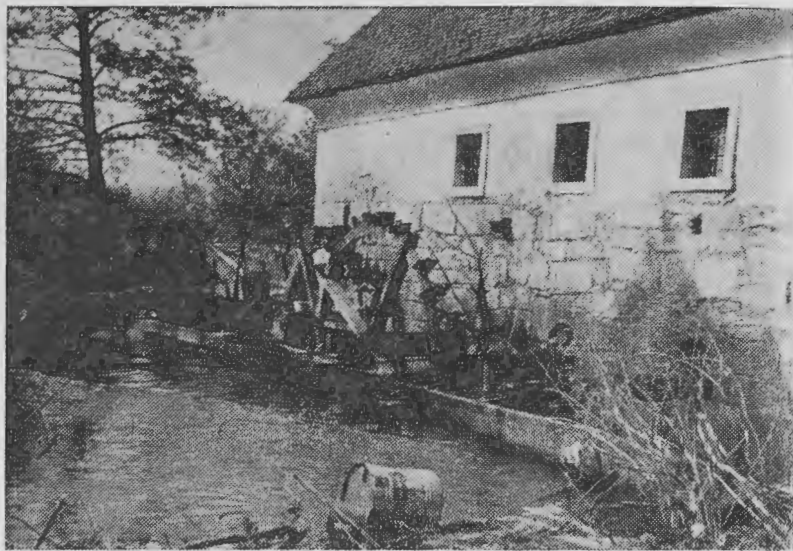
Splošno gradbeno podjetje »Gradišče« Cerknica je nedavno organiziralo skupino zidarjev in tesarjev za izvajanje posameznih manjših adaptacij in novogradenj. Prav tako nudi posamezne usluge iz ključavničarske, kleparske in mizarske stroke. Posamezniki, ki popravljajo ali grade nove hiše, se lahko poslužijo omenjenih uslug. Interesenti lahko dobijo informacije na upravi podjetja v Cerknici.

Organizacija ZROP v Cerknici

Po dobrih dveh letih je uspelo novemu odboru ZROP v Cerknici ponovno oživeti delo. To se lepo vidi iz dosedanjih predavanj. Rezervni starešinski kader se verjetno zaveda svojih nalog, žal pa ne ves. Čeprav se je delo pozno začelo, saj so bila prva predavanja šele v aprilu, je do sedaj realiziranega že pol predvidenega dela. Pred nami je še orientacijski pohod in streljanje z MK puško. Vsi člani, ki redno obiskujejo predavanja, želijo, da se udeležijo tekmovanja tudi ostali, ki pridejo le občasno v vrste ZROP.

Preključujem žalitvene besede zoper VINKA ŠUSTERŠIČA.
Jurca Slavko,
Kamna gorica
Cerknica

- koro -

Samo še mirujoče kolo nas opozarja na nekdanji mlin

LETOS PA BO!

Piscu članka pod naslovom »Cerkničan, kje se boš kopal«, ki je bil objavljen v eni izmed lanskeletnih številčk našega lista, sporočamo veselo novico, da je mladičina Tovarne povišstva Cerknica sklenila s prostovoljno delovno akcijo dokončno urediti in

usposobiti bazen na Slivnici, da bo razen protipožarnemu namenu služil tudi za kopanje in nedeljska razvedrila.

Ali se bo želja mnogih uresničila, pa bo pokazala bližnja prihodnost.

BOŠT

Prvega julija je stopil v veljavo nov vozni red podjetja SAP Turist Ljubljana. Da bi kar najbolj ustregli potnikom, so vključili avtobus, ki odpelje proti Ljubljani ob 11.06, kar je bilo že skrajni čas, saj je bil presledek od 8.20 do 16.05 res velik.

Podjetje ima v Cerknici stalno zaposlenega svojega predstavnika, ki ima sedež v turistični pisarni. Poleg rednih prog organizira podjetje na željo posameznikov in kolektivov izlete v tu in inozemstvo.

VOZNI RED

Proga

Cerknica - Ljubljana

Cerknica - Rakitna - Ljubljana
Ljubljana - Grad Snežnik
Ljubljana - Prežid - Gerovo
Ljubljana - Loški potok
Ljubljana - Nova vas
Ljubljana - Babno polje
Begunje - Velike Bloke
Cerknica - Begunje

Cerknica - Rakek

Odhodi iz Cerknice

6,14 - 8,29 - 11,06 - 16,11 -
19,09 uri vsak dan
6,05 samo ob delavnikih
19,29 uri vozi vsak dan
15,49 uri vozi vsak dan
14,15 uri vozi samo ob delavnikih
12,30 - 14,15 samo ob delavnikih
12,15 uri vozi vsak dan
12,30 uri samo ob delavnikih
6,05 - 12,30 samo ob delavnikih
in ob 20,49 vsak dan
6,14 - 8,29 - 11,06 - 16,11 -
19,09 vsak dan

Vsakodnevno parkirajo »Sapovi« avtobusi pred pošto v Cerknici v pripravljenosti, da ob vsakem času po voznem redu odpeljejo potnike v zeleno smer

Obnavljanje vodovodnega omrežja na Rakeku

Svet krajevne skupnosti Rakek je že v prvih pomladanskih dnevih začel uresničevati svoj letni program dela. Njegova aktivnost se kaže zlasti na področju komunalne problematike. Svet krajevne skupnosti zadovoljivo rešuje tekoče, drobne komunalne probleme (javna razsvetljava, javne poti, izgled naselja ipd.), ki pa imajo velik vpliv na razpoloženje občanov.

Najostrejša problema na Rakeku sta: nezadovoljiva preskrba s pitno vodo in neurejena kanalizacijska mreža. Da bi vsaj delno odpravili ta problem, so na Krajevni skupnosti začeli z obnavljanjem in izgrajevanjem nove kanalizacijske mreže.

Do sedaj so položili že 83 metrov cevi in postavili 8 jaškov. Delo je opravila skupina sezonskih delavcev, ki je delala ob ne-

Polaganje vodovodnih cevi na Rakeku

deljah in praznikih. Skupni znesek vseh stroškov je znašal 380 tisoč dinarjev, 4580 dinarjev za 1 meter kanalizacije je zelo malo in kaže, da Krajevna skupnost zelo gospodarsko vlaga svoj denar.

Najraje živim in delam na notranjski zemlji

Mir in tihota obdajata hišico na skrajnem koncu Dolenje vasi, kjer živi in ustvarja v svetu barv akademski slikar Lojze Perko.

Dobil sem ga doma v času, ko je na platno vnašal še zadnje barve, ki so ovekovečile podobo Cerkniskega jezera. »Ta je pa lepa« — sem mu pritrdil. »Ja, res je!« »Veste, najrajši delam tukaj na Notranjskem, tu je moj najboljši kraj. Ljubim mir in samoto in to imam edinole tukaj.«

Povsod, kamor pogledaš, same slike, risbe in karikature. Največ jih je iz Notranjske. Sicer to ni nič nenavadnega, saj mu je zibelka tekla v Starem trgu pri Ložu. Že kot otrok je čutil nagnjenje do slikanja, vendar mu kot sinu revnih staršev ni bilo mogoče študi-

v Beogradu, kjer je leta 1951 tudi diplomiral. Nešteto umetniških del so ustvarile njegove roke, ki jim ne ve števila, kot je sam povedal. Pa tudi prvih slik več ne poseduje. Dober in prijazen do vsakogar jih je podaril prijateljem in znancem.

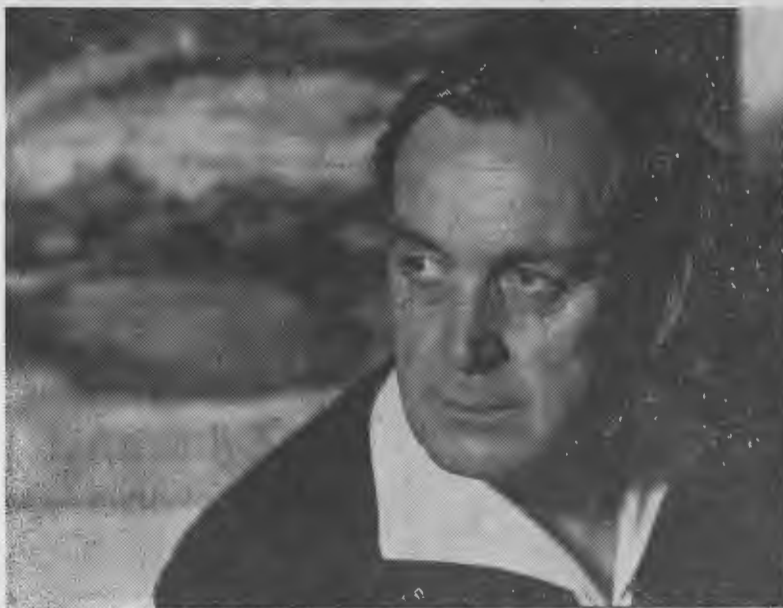
Najraje slika kompozicije in otroške portrete. Rad pa se loti tudi pokrajinskih motivov, zlasti notranjskih. Vsak prosti čas, ki ga ima zelo malo, vneto izkorišča za študij likovne literature.

Najin pogovor je stekel tudi na področje razstav. Svoja dela je razstavljal v Beogradu, Ljubljani, Novem mestu, Postojni, na Bledu in seveda v svojem rojstnem kraju Starem trgu. Povabljen je na razstavo v Slovenj Gradec, kjer

del te zemlje. Želim si dolgega zdravlja, da bom lahko delal in dal svojemu ljudstvu kar največ lepega.«

Vsi mu želimo, da bi se mu njegove želje izpolnile in da bi bil še dolgo — dolgo med nami.

Bošt

Akademski slikar Lojze Perko

Najstarejši fotograf v Cerknici

Kaj malo vemo o delu in življenju naših starejših ljudi. Težko je to priznati, vendar je res. Vse premalo se spominimo dela ljudi, ki so sedaj v jeseni svojega življenja. Da je to res, nam je povedal tudi Jerinov ata, ko smo ga obiskali.

Sedel je obkrožen s svojimi domačimi, nasmejani in polni očičnosti.

Zanimalo nas je njegovo preteklo delo, seveda ne vse, kajti živel je res razgibano življenje. Le droben izrez iz njegovega življenja je njegov lik fotografa. Začetki njegovega fotografiranja segajo tja v leto 1913. Takrat nam je povedal: »Ukvarjal sem se z marsičem, med drugim sem se zanimal tudi za fotografiranje. Z Dunaja sem dobil cenik in si vedno bolj želel fotoaparat, kot še danes marsikdo od mladih. Seveda pa je pot do učenosti težka. Že sam aparat je bil zelo drag, saj je stal takrat 150 avstrijskih krom. Dolg sem odplačeval v obrokih. Ni pa bilo to vse. Kdo naj me nauči ravnanja z aparatom, kdo mi bo razvil slike in kje bom dobil potreben material?

Dobil sem nemško knjigo in se iz nje učil. Končno sem uspel napraviti prve slike. Tudi iz kemikalij, ki sem jih dobil, sem si pripravil vse potrebno. Sprva sem slikal le zase, nato pa so me prosili še drugi, naj jim naredim posnetke.

Vse večja potreba je zahtevala, da sem postal iz amaterja fotograf. Začel sem fotografirati na plošče. Vsi ljudje iz okoliških vasi Cerknice, ki so bili dvovlastniki

in so rabili obmejne karte, so se hodili fotografirati sem. Kmalu nisem zmogel vsega dela sam. Pomagala mi je še žena in hčerka. Delal sem tudi ponoči. Veste, med vojno sem bil v internaciji v Nemčiji. Po vojni sem fotografiral še dve leti. Žal mi je za vse priprave, ki jih je uničil ogenj.«

Jerina Anton

Končal je svojo pripoved. Jerinov ata je skromen in malo govori o svojem delu. Kot občan in kot človek pa naj nam bo za zgled.

Poslovili smo se od njega in mu zaželeli veliko zdravlja.

H. J.

Lojze Perko: »MARTIN KRPAN«

rat. Življenjski sen se mu je izpolnil šele v sedemindvajsetem letu. Vpisal se je v tedanjo kiparsko šolo v Ljubljani. V tej šoli mu je dal prvo osnovo današnje umetnostne ustvarjalnosti profesor Kralj Franc. Tik pred vojno ga je pot zanesla v Sofijo, kjer je študiral na akademiji likovne umetnosti. Kruta druga svetovna vojna je prekinila njegov študij, katerega je lahko nadaljeval šele po končani vojni na slikarski akademiji

bodo razstavljal svoja dela vsi poznani evropski umetniki.

Mnogo je prepotoval, predvsem po Evropi, prevzel je mnogo življenjskih izkušenj, zato želi od ljudi več iskrenosti, ker je tega še vse premalo.

Čeravno sem že vnaprej vedel odgovor, sem ga vseeno povprašal, kje najraje živi in kakšne želje ima. Odgovoril mi je: »Najrajši živim in delam tukaj na notranjski zemlji, ker čutim, da sem

Med ostalimi zanimivostmi, ki jih v Novem mestu ne manjka je tudi udomačena kavka — Kati, ki zabavlja mimoidoče potnike na avtobusni postaji

Prva avtomobilska dirka okoli sveta

Misel na prvo avtomobilsko dirko okoli sveta leta 1908 je bila ravno tako hrabra kot danes let na kak planet.

Tisti čas še ni bilo takih cest kot danes, niti dobrih zemljepisnih kart, pa tudi avtomobili še niso bili tako izpopolnjeni kot so danes.

Čeravno je bilo cel kup raznovrstnih težkoč in preglavic, se je vseeno dvajset hrabrih voznikov s šestimi avtomobili odločilo na to, za tiste čase zelo težavno pot.

To dirko sta organizirala pariški list »Le Matin« in newyorški »New York Times«, ki sta že pred tem organizirala dirko Paris—Peking, ki je dobro uspela. Tisti, ki so bili navdušeni za avtomobilizem, so hoteli tako pokazati, za kaj vse je sposobno vozilo, ki je bilo takrat še v povoju.

Start bi moral biti v New Yorku, nato pa je bilo treba prevoziti ves ameriški kontinent vse do San Franciscu, nato z ladjo do Aljaske, od tu po zamrznjenem toku reke Yukon preiti tudi Beringov preliv in nato čez Azijo, Sibirijo in Evropo priti v Pariz.

Moreno si zamisliti kako je bila ta vožnja težavna za voznike, saj so bili avtomobili odprti, vozniki pa zavarovani samo s platneno streho. Avtomobili so lahko dosegli največjo hitrost do 100 km na uro. Motorji so imeli okoli 60 KS in rabili povprečno 25 litrov goriva na 100 kilometrov.

12. februarja 1908. leta je v New Yorku startalo šest avtomobilov. Vožnja se je začela sredi zime, ko je bila reka Yukon še zamrznjena, da so lahko po njej vozili. Startali so trije francoski in po en ameriški, italijanski in nemški avtomobil.

Čerprav po zelo težkih poteh, ki so bile prepredene s snežnimi zameti, so vozila prvi dan že prevozila 187 kilometrov. Za prebivalce krajev ob tekmovalni progi je bil to senzacionalni prizor, tako da se je tudi med tekmovalci pričela prva resna borba za boljše mesto. Ko so prekorčili mejo divjega zahoda, so jih dobro oborožili za vsaj slučaj, če bi bilo potrebno, da se branijo pred mogočimi rogovileži, ki jih je bilo tiste več kot dovolj.

V gorah Rocky Mountains-a je bilo tako spolzko, da so bili prisiljeni zaprositi upravo Union Pacific železnice, da jim dovoli voziti po železniški progi. Prošnjo jim je bila uslišana in tako se je nadaljevala mukotrpna vožnja po pragovih, zaradi katerih so jim večkrat popokali plašči.

V San Francisco so prispeli po 42-dnevni vožnji. V mesecu aprilu so prišli na Aljasko, na kateri je bilo še mnogo snega in niso mogli odpluti iz pristanišča.

Na poti čez Azijo so morali drug drugega večkrat reševati iz globokega blata. Večkrat pa so jim avtomobile reševali tudi ruski vojaki.

Ko so Amerikanci prišli na obalo Bajkalskega jezera, so videli, da jim je pred nosom odpeljal pamnik, na katerem so bili že Nemci s svojim avtomobilom. Amerikanci so pozneje vozili noč in dan, da bi pridobili zamujeni čas in tako so dohiteli Nemce 30. junija pri mestu Omsk. Kako

je bila to težka vožnja, nam pove število 5.485 prevoženih kilometrov samo čez Sibirijo. Ko so prevozili Ural, se je Amerikancem že tretjič polomil menjalnik. Poškodbo so za silo le popravili in nadaljevali pot proti reki Volgi. Še predno pa so prispeli do te velike reke, je moral eden od njih s konjsko vprego 4 dni daleč po pomoč. To so izkoristili Nemci in jih prehiteli ter prvi prispeli v tedanji Petrograd, kjer so pobrali vse nagrade in lovornike.

Amerikanci so vneto nadaljevali borbo. Ko so vozili preko Nemčije, so vsi mislili, da so Nemci, ki so vozili pred njimi, prvaki, ker nikomur ni bilo po-

znano, da so Nemci dobili petmest dni kazni, ker so obšli San Francisco. Tridesetega julija, po 169 dneh neprekinjene vožnje, so avtomobili s hrabriimi vozniki končno prispeli v Pariz. Sprejelo jih je veliko ljudi, ki so pozdravili zmagovalce in premagance, ker so vsi enako zaslužili priznanje. Zmagali so Amerikanci z avtomobilom znamke »Thomas Flower«, s katerim so v tej dirki prevozili 21.470 kilometrov, to je bilo 5.224 kilometrov več kot pa so prevozili Nemci na »Protosu«.

Tretji tekmovalac je prišel v Pariz šele 48 dni kasneje.

BOŠT

Teti Zvitorepki trda prede

Čeravno je za večji lov nekakšno zatišje, se posamezni cerkniški lovci vneto ukvarjajo z uničevanjem roparic, posebno lisic.

Posebno so se razmnožile ob Jezeru, Slivnici in po vrtačah v Mingah ter okoliških pašnikih.

Med ostalimi lovci sta v Cerknici vneta uničevalca brata Pe-

Vneta uničevalci roparskih zvitorepk na enem izmed svojih pohodov na Slivnici s svojima štiri-nožnima pomagačema in mladimi simpatizerji tega naravnega športa. Na sliki brata Petan in Hrklavi

tan, ki sta jih letos pospravila kar sedem in pa Hrblan Andrej, ki je upihnil eno staro in tri mladiče.

Med ostalimi zgodbicami o tej trdoživi roparici mi je tov. Hrblan povedal tudi tole:

»Neko jutro greva s hčerko po naravi in zagledava lisico, kako nese zajca. Pomerim, sprožim in jo tudi zadenem. Zadetek sicer ni bil smrten, vendar lisica plena ni izpustila. Ustrelim še enkrat, šele takrat je izpustila svojo žrtev, ko ji je prenehalo biti roparsko srce!«

Izid žrebanja

NAGRADNEGA REBUSA

Pravilna rešitev je SLIVNICA

Nagrado dobijo:

1. Jožefa Urh, Begunje št. 11;
2. Vlado Mihavec, V.P. 5920/13 D — Bačka Topola — Vojvodina;
3. Marija Godeša, Unec št. 92.

Izzrebanim dopisnikom bomo nagrade poslali po pošti.

POPRAVEK

Pri tiskanju se je vrinila napaka. Pod sliko »Ob žici okupirane Ljubljane« piše, da se je pohoda udeležila tudi predstavica Trgovskega podjetja »Steur« Rakek. Pravilno »Škocjani« Rakek.

Prosimo bralce, da nam to ne ljubo napako oprostijo.

HUMOR

NI ŽENA!

Mož pogleda v denarnico, takoj nato se jezno obrne proti ženi in sinu: »Ti, smrkavec, si mi sunil denar!« je zarobantil.

»Kako vendar moreš biti tako gotov?« je protestirala žena. »To sem lahko storila tudi jaz.«

»Ne, nisi ti,« je odgovoril mož, »ker je v denarnici ostalo še nekaj denarja.«

SE SPLAČA POTRPETI

Gost v nekem lokalu nejevoljno opazuje, kako gost pri sosedni mizi, ki ga je imel že pošteno pod kapo, nenehno smrči.

Ker mu je ta »godba« že presegala, povpraša natakarja, zakaj ga vendar ne zbudi in spravi domov. Natakar mu je hudomušno odgovoril:

»Zakaj bi ga pa spravljal domov? Do sedaj sem ga že trikrat zbudil in vsakokrat je plačal svoj račun.«

Tudi to se zgodi

V pozni nočni uri zazvoni telefon pri dežurnem zdravniku Zdravstvenega doma v Cerknici. Kot po navadi je bil klic na pomoč: »Hudo bolan moški z visoko temperaturo potrebuje pomoč!« se je obupano oglašil klic. Ko je zdravnik prišel v hišo, ni bilo sledu o kakšnem bolniku, temveč je zagledal kvartopirce, kako vneta mečejo podobice. Ko je le povprašal, kdo je bolan, se od mize dvigne zajeten moški, vrže karte na mizo in reče: »Jaz sem bolan.«

Pa še ta primer: ko je zdravnik prišel v hišo, kjer je bajne nekdo »hudo« zbolel, so mu rekli, da že trinaest let plačujejo socialno zavarovanje in da tudi k njim lahko enkrat pride zdravnik.

Sicer pa — kaj bi naštevali take in podobne primere nehumarnosti, saj že ta dva dovolj jasno govorita, kaj vse si privoščijo posamezniki. Zdravniški poklic je brez takih in podobnih potegavščin dovolj težak in odgovoren, zato v bodoče takih in podobnih primerov naj ne bo več.

KMALU TUDI VODIČI NA RAZPOLAGO

Kot prispevek speleološkemu kongresu, ki bo jeseni v naši republiki, bo izdala turistična zveza iz Cerknice do meseca septembra tiskane vodiče za naša najzanimivejša področja in sicer: Križno jamo, Cerkniško jezero in Rakov Škocjan. Vodiči bodo tiskani v črnbeli tehniki, opremljeni s slikami, zemljevidi, risbami in tekstom v šestih jezikih. Vodiči bodo zelo dobrodošli zlasti tujcem in tistim turistom, ki so jim te naše turistične atrakcije manj znane.

MLD

Znidaršič Tone iz Markovca je še vedno čil in vesel. Posebno rad pa pripoveduje kako je vandral po Rusiji, Franciji, Češki in kako je celo iz Berlina pripeljal konje domov. Konjev več ni, za spomin pa hrani tipičen nemški voz s katerim se je l. 1945 pripeljal iz ujetništva

Hitra in dobra postrežba v gostišču »SNEŽNIK«

Od kar je 1. 1963 začelo obratovati gostišče pri gradu Snežnik v Loški dolini je doživelo precej korenitih sprememb. Nič več se mu ne prilega vzdevek »teksas«. To je danes soliden lokal, kjer se rad pokrepča tujec in domači gost.

V razgovoru z upravnikom gostišča tov. Mlakarjem sem izvedel marsikatero zanimivo novico. Videl sem ga za točilno mizo, kako urno streže goste, ki jih je bilo kar dovolj. Ceravno sam je urno postregel vsakogar, kar je redkost za ostale lokale. Ko sem ga povprašal o gostih, mi je odgovoril, da je 80 % domačinov, ostali pa so lovci, gozdarji in slučajni turisti. Čedalje več povprašanj je za prenočišči, ki jih ni. Za adaptacijo prostorov nad gostiščem bi potrebovali okoli 10 milijonov. V kuhinji je samo ena kuharica, vendar hitro izvrši vsako naročilo pa najsi bo to v obliki piščanca, postreži ali pristne domače salame. To so specialitete tega lokala, ki jih imajo vedno na zalogi. Posebno so iskane postreži, katere dobavljamo iz ribogojnice na Vrhniki in Ložu. Vsakodnevno pripelje avtobus iz Ljubljane, od koder je stalna avtobusna zveza. Škoda, da ni primerno urejen dobro ohranjen grad »Snežnik« za široko javnost, saj že čedalje več interesentov, ki bi si hoteli ogledati notranje znamenitosti te stare stavbe.

Zanimivo pa je tudi ostalo poslopje, ki še danes kaže nekdanjo podobo bogastva prvotnega lastnika. Zgradbe ima v oskrbi KZ, vendar se že vidi, da jim je potrebno temeljito popravilo, saj jih je zob časa že dodobra načel. Upravnik gostišča mi je še dejal, da nameravajo čimbolje ust-

reči in podvoniti vsakega gosta ne glede na to, od kod je in pa po možnosti urediti prenočišča.

Upamo, da jim bo to uspelo, saj vsi, z upraviteljem vred, delo opravljajo z veseljem, kar je eden izmed važnih pogojev, da se vsak gost dobro počuti in da še večkrat pride. **BOST**

GOSTINSTVO KMALU NA DNEVNEM REDU

V začetku meseca junija se je v Cerknici sestail upravni odbor občinske turistične zveze in obravnaval predvsem problem razvoja gostinstva v skladu z naraščajočim turizmom. V zvezi s tem so imenovali posebno komisijo, ki bo v prihodnjih dneh izdelala grobo analizo o stanju gostinstva v občini in obenem nakazala možnosti za čim boljše poslovanje v prihodnje. Poročilo komisije bo obravnaval upravni odbor turistične zveze in na osnovi analize in razprave dal svoja priporočila svetu za blagovni promet, gostinstvo in turizem pri občinski skupščini v obravnavo.

Na sestanku so načeli tudi vprašanje pomanjkanja ozir. neusklajenosti nočnih kapacitet v Rakovem Škocjanu z gostinskimi. To vprašanje pa bo zadovoljivo rešeno že prihodnje leto, ko bodo dali v sezoni zasebniki na razpolago weekend hišice z okrog 30 in kasneje še z okrog 20 ležišči v neposredni bližini gostinskega objekta v Rakovem Škocjanu. Za te weekend hišice ima namreč občinska turistična zveza na podlagi zagotovitve potrebnih sredstev za izgradnjo poseben dogovor s posameznimi lastniki weekend hišic. **MLD**

V prvih dneh junija je bil na Voglu še pravi raj za smučanje saj je bilo še 2 metra snega **Foto: Vidovič**

Cerkniško jezero in Rakov Škocjan na zaslonih Evrovizije

Med najbolj dobrodošle turistične obiskovalce Cerkniškega jezera in njegove okolice sodi v mesecu juniju skupina šestih snemalcev in scenaristov Münchenske televizije, ki jo je pripeljalo v naše kraje izredno zanimanje za posebnosti kraškega sveta. Skupina je 18. junija, lep sončen dan, preživela pri snemanju Cerkniškega jezera in Rakovega Škocjana, zlasti njunih edinstvenih redkosti. Predstavniki nem. televizije pripravljajo ca. 20 min. oddajo za gledalce v Nemčiji in Avstriji, po vsej verjetnosti pa se bosta Cerkniško jezero in Rakov Škocjan pojavila tudi na zaslonih Evrovizije.

Goste je sprejel v Cerknici tajnik občinske turistične zveze iz Cerknice Mihajlo Mišič, ki jih je vodil na najzanimivejše turistične točke. Tako so snemalci izkoristili sončen dan tudi za snemanje Cerkniškega jezera z Doma na Slivnici celo z ozadjem alpskega sveta. Ekipa je bila zelo navdušena nad fenomenalnostjo Cerkniškega jezera, ki so ga ujeli na filmski trak več kot do polovice površine pokritega z vodno gladino. Skupina se bo vrnila na področje Cerkniškega jezera ponovno sredi julija, ko predvidevajo, da bodo požiralniki pogoltnili zadnje ostanke jezerske vode. Tako bodo lahko svojim gledalcem predstavili Cerkniško jezero v vseh kontrastih, saj bo Cerkniško jezero prikazano gledalcem v nekaj minutnih presledkih z veslom na vodni gladini in s koso med bujno jezersko travo na razsušeni površini. Cerkniško jezero in Rakov Škocjan se bosta skupaj s Postojnsko jamo in Škocjanskimi jamami pri Divači pojavila v javnosti na začetku ali sredi meseca septembra letos. Obenem bo oddaja nov prispevek k propagandi nove panoge gospodarstva v občini. **MLD**

BARVNE RAZGLEDNICE NAŠIH KRAJEV V PRODAJI

Tollikokrat zaželjene razglednice naših krajev, na račun katerih je bila večkrat pikra beseda, so končno v prodaji. 90.000 razglednic je danih v prodajo vsem poslovnim trgovskega podjetja Škocjan, obratom gostinskega podjetja iz Cerknice, trafikam in Turističnemu biroju v Cerknici. V prodaji je 18 različnih barvnih razglednic z motivi iz naših krajev. Razglednice je izdala občinska turistična zveza iz Cerknice, tiskala pa jih je Mladinska knjiga iz Ljubljane. Po prvih vesteh gredo razglednice zelo dobro v promet. **MLD**

NEVERJETNO, VENDAR RESNIČNO

Egiptovski sultan Kumaravej je mislil, da je vzrok njegove nespečnosti slaba postelja, zato si je dal napraviti velik velik meh, ki so mu ga vsak večer napihnili in postavili v ribnik pred njegovo palačo. Zgodovina današnjih blazin, ki so zelo priljubljene na obmorskih letoviščih, poteka torej od egiptovskega sultana.

Na zahodu so izvedli poizkuse, ki so dokazali, da vozni avtomobila, ki drvi s 110 km na uro, sploh ne sliši sirene prometnika, ki vozi za njim.

Slika je posneta v začetku junija v rekreacijskem smučarskem centru na Voglu - Bohinj, ko je bilo še 2 metra snega, med tem ko so bila v notranjosti Slovenije poljska dela že v teku.

Prvi kopalci na Cerkniškem jezeru v začetku junija pred »Bufetom« na Gorišci, kjer je sedaj lepo urejeno, tudi z vrtnimi mizami. Obiskovalcev je vedno dovolj

Šport

NK Rakek podobno kot Olimpija

Nogometaši Rakeka so uspešno zaključili sezono z uvrstitvijo na prvo mesto v I. razredu ljubljanske podzveze in tako stopili stopnico višje. Uspeh rakovskih nogometašev je povsem zaslužen, saj v tekmovalni sezoni 1964/65 niso izgubili srečanja. Edino točko so izgubili, ko so preteklo jesen gostovali v Ihanu.

K temu uspehu je precej pripomoglo dejstvo, da sedaj v moštvi ni več tujcev, kakor je bil slučaj, ko je bila več kakor polovica igralcev iz vrst JNA.

Vsi igralci so domačini, se pravi iz cerkniške komune, kar je pozitivno in vlija upanje, da tudi nadaljnji uspehi ne bodo izostali.

S tem, da je moštvo pomlajeno, je pridobilo na srčnosti in borbenosti. Mladinci, ki so bili šele letos vključeni v ekipo, obetajo, da se bodo razvili v dobre nogometaše, če bodo malo več časa posvetili treningu. Pohvaliti pa je treba tudi veterana Dušana ARKA in PREŠERNA, ki sta s svojimi izkušnjami doprinesla levji delež k uspehu.

Opozoriti pa moramo na stalno slabost pri NK »RAKEK« — premalo sistematskega dela z mladino. Če bodo v bližnji prihodnosti odpravili tudi to pomanjkljivost, potem lahko pričakujemo v razvoju nogometa na Rakku samo najboljše.

Torej, nogometašem iskrena čestitka in čim več uspehov v prihodnosti.

Rakek : Komet 6 : 0 (5 : 0)

RAKEK: Urbas T., Udovič (Raljevič), Razdrih, Korošec, Prešeren, Benčina, Mišič B., Japelj, Bajc, Arko, Mlakar.

Strelci: Arko v 1. in 45. min., Mišič v 9. in 40., Bajc v 33. in Mlakar v 50. minuti za Rakek.

Sodnik: Lipovec (Logatec).

Gledalcev: 150.

Rakek, 23. maja. Igralci in navijači Rakeka si že pred tekmo niso delali skrbi, saj so imeli za nasprotnika moštvo z dna tabele. Geslo je bilo: zmagati s čim večjo razliko. Če ne bi bila tekma predčasno prekinjena, bi sigurno videli deset golov v korist domačih kakor na prejšnji tekmi z Jevnjo.

Začetni udarec so imeli domačini, ki so žogo takoj izgubili in KOMET je prešel v napad, ki se je končal brez uspeha. Sledil je hitri protinapad Rakeka, ki pa je bil na veselje domačih igralcev in gledalcev kronan z uspehom, kajti že v prvi minuti so domačini povedli z golom, ki ga je dosegel ARKO. Mišič je lepo prodrl po desnem krilu in idealno podal žogo v kazenski prostor, kjer jo je Arko priskočno plasiral mimo nemočnega vratarja v mrežo.

Po tem zadetku je sledila hitra in nervozna igra, ki pa so jo domači kmalu umirili in v 7. min. je bila zopet lepa priložnost za povečanje rezultata, toda lep predložek Bajca je Arko slabo ujel in strel na gol ni bil nevaren. Po tej priložnosti je bilo treba čakati le dve minuti in vratar KOMETA je moral zopet pobrati žogo iz mreže. To je bil najlepši gol tekme. MIŠIČ je prejel žogo kakih deset metrov od gola na desni strani in jo s topovskim strelom poslal v levi zgornji kot vrat. Nato je sledilo huronsko obleganje domačnov na nasprotnikova vrata. Napadalcu so si ustvarili lepo število priložnosti za zadetek, vendar žoga ni imela ubrati poti, ki so si jo vsi želeli. Naj omenimo nekatere od teh stoočstotnih priložnosti za doseg gola:

11. min.: Arko je ostro streljal s kakih 5 metrov mimo vrat; 13. min.: izvedena sta bila dva kosa, pri prvem velika gneča pred vrati in čudno, da žoga ni našla poti v mrežo, pri drugem pa je Bajc okleval s strelom in branilec je rešil kritično situacijo; v 19. min.: oster strel Mišiča na prazen gol, a branilec je pritekel v zadnjem trenutku in izbil žogo s same gol črte v polje. V isti minuti oster strel Japlja s strani, ki ga je vratar s skrajnimi napori odbil v kot; 21. min.: Korošec je poslal s kakih 25 metrov pravo »bombo« proti vratom, toda žal preko prečke.

V 26. minuti so imeli igralci KOMETA eno izmed redkih priložnosti za zadetek. Streljali so prosti strel s 25 metrov in lepo podano žogo v kazenski prostor, napadalec, ki je bil povsem neoviran, ni dosegel in tako je splavala po vodi še ta edina priložnost.

Domači branilci so vse redkeje akcije gostov zaustavljali še pred kazenskim prostorom in pošiljali uporabne žoge svojim napadalcem, ki so neprestano oblegali nasprotnikova vrata, tako da je gol vedno »visel« v zraku. In vsi ti neprestani napadi so morali biti kronani z uspehom. Arko je lepo preigral dva branilca in nesebično podal žogo prostemu Bajcu, ki mu ni bilo težko premagati vratarja.

Samo pet minut za tem je Rakek že povedel s 4 : 0 z golom, ki ga je dosegel Mišič po lepem prodoru v kazenski prostor. Najlepšo priložnost pa je imel Mlakar v 43. minuti, ko je ušel branilcem in se sam znašel pred vratarjem. Za trenutek je bil prepočasn in vratar je s padcem pod noge rešil zanesljiv gol.

Za uspešen zaključek prvega polčasa sta poskrbela Korošec in Arko. V 45. minuti je Korošec lepo našel prostega Arka, ki je hladnokrvno povežal na 5 : 0.

V drugem polčasu ni bilo tolikših zanimivih situacij pred vrati nasprotnika, pa tudi akcije domačih niso bile več tako povezane. V tem delu igre je imelo tudi moštvo KOMETA nekaj priložnosti za doseg gola, toda vratar Urbas je bil vedno na svojem mestu. Tako

je v 49. min. z lepo parado učinkovito ubranil močan in nevaren strel. Edini zadetek v tem polčasu je dosegel Mlakar, ki je rutinirano premagal vratarja gostov. Ne dolgo za tem je imel isti igralec še eno priložnost, toda njegov strel s 5 metrov je odšel preko vrat.

V 66. minuti je Raljevič v kazenskem prostoru igral z roko in sodnik je upravičeno dosodil enajstmetrovko v korist gostov. Strellec te hude kazni je bil uspešen, toda sodnik je zadetek razveljavil, ker je nekdo izmed igralcev KOMETA stal med izvajanjem kazni v kazenskem prostoru. Sledili so protesti gostujočih igralcev in najbolj bučnega in predrznega izmed njih je sodnik izključil iz igre. Ker sodnik ni spremenil svoje odločitve, so igralci KOMETA s protestom zapustili igrišče in srečanje je bilo s tem končano.

Najboljši pri Rakeku so bili: Arko, Bajc in Mišič v napadu, ter Prešeren, Korošec in Razdrih v obrambi.

LESTVICA

1. Rakek	12	11	1	0	47 : 7	23
2. Ihan	12	10	1	1	46 : 16	21
3. Elan (Novo me.)	12	6	1	5	31 : 25	13
4. Motvoz (Grosup.)	12	5	0	7	22 : 34	10
5. Komet (Ljublj.)	12	3	1	8	15 : 33	7
6. Logatec	12	3	0	9	15 : 33	6
7. Enotnost (Jevnl.)	12	2	0	10	18 : 35	4

Lista strelcev NK »RAKEK« za sezono 1964/65

1. ARKO	16 golov
2. BAJC	10 golov
3. JAPELJ	9 golov
4. MIŠIČ B.	5 golov
5. MLAKAR	3 gole
6. URBAS T.	3 gole
7. RALJEVIČ	1 gol

Balinišče pri »Brestu« je vedno polno ljubiteljev tega športa

Rakek : Ihan 6 : 1 (5 : 1)

RAKEK: Conda, Japelj, Prešeren, Razdrih, Bajc, Urbas T., Mlakar, Arko, Mišič B., Udovič.

STRELCI: Bajc v 1., Arko v 11. (enajstmetrovka), Urbas v 31. in Mlakar v 58. minuti za Rakek.

GLEDALCEV: 200.

Rakek, 6. junij. Na igrišču Rakeka sta se pomerili med seboj vodilni moštvi I. razreda ljubljanske podzvezne lige. To je bila odločilna tekma, ker je bilo od izida le-te odvisno, kdo bo končni zmagovalac. Domačinom bi zadoščevala že delitev točk za osvojitve prvega mesta, ker so imeli boljše razliko prejetih in danih golov.

Začetek te tekme je bil popolnoma enak začetku tekme s KOMETOM, kajti že v prvi minuti so domačini vodili z 1 : 0. MIŠIČ je po desnem krilu, potem ko je preigral vrsto nasprotnikovih igralcev, pripeljal žogo do višine kazenskega prostora in jo podal točno na nogo Bajcu, ki je streljal v spodnji levi kot vrat tako, da se je žoga odbila od stativ v mrežo.

Mislili smo, da bo ta zadetek odzval gostom moralno, toda na presenečenje vseh so prevzeli pobudo in zlahka prihajali pred vrata domačinov. To pa je bilo tudi vse, kajti v svojih vrstah niso imeli igralca, ki bi znal akcijo zaključiti z golom.

V enem izmed protinapadov Rakeka je branilec gostov igral z roko v kazenskem prostoru. Dosojena je bila najstrožja kazen, ki jo je Arko uspešno izvedel.

To pa je vilo novega poleta domačinom, ki so začeli resno ogrožati nasprotnikova vrata. Priložnosti za zadetek so se vrstile ena za drugo. Največjo zmedo in strah je vnašal med obrambo IHANA razigrani Mišič, ki je takorekoč »vozil slalom« med branilci. Taka igra je bila končno v 31. minuti poplačana z uspehom. Bajc se je odločil za samostojni prodor in ušel vsem branilcem. Ko je streljal, se mu je vratar vrgel pod nogo, toda žogo je samo odbil do prostega Urbasa, ki mu ni bilo težko zadeti prazen gol.

Po tem zadetku je bila igra do konca prvega polčasa enakovred-

na. V drugem delu igre pa so bili boljši gostje. Odlikovali so se po igri v polju, toda svoje terenske premoči niso znali izkoristiti. Ravno nasprotno pa je bilo pri domačih igralcih. Vsakokrat, ko so prišli pred vrata gostov, je bila nevarnost za zadetek. In tako je Mlakar v 56. minuti z dveh metrov zgrešil prazen gol, za kar pa se je odkupil v 58. minuti, ko je s podajo Arka dosegel četrti gol za Rakek. Domačini so imeli še eno zrelo priložnost in to v 88. minuti, ko je Arko prodrl po levem krilu in podal prostemu Urbasu, a je pet metrov od vrat lepa priložnost splavala po vodi.

Častni zadetek so gostje dosegli v zadnji minuti igre iz ofsida, ki pa ga je sodnik vseeno priznal.

Najbolj zasluženi za izdatno zmago Rakeka so bili: Mišič, Prešeren, Japelj, Arko in Bajc.

Ekipi Merxa in Škocjana pred tekmo

Srečanje mladine v Celju

Na pobudo mladinskih aktivov trgovskih podjetij Škocjan Rakek in Merx Celje je bilo v nedeljo, 23. maja v Celju prvo iz serije tradicionalnih športnih srečanj mladincev obeh podjetij. Na sporedu so bila tekmovanja v namiznem tenisu, šahu, streljanju in nogometu za prehodni pokal trgovskega podjetja Merx. Medtem, ko so se spopadali v šahu in namiznem tenisu odvijali v Merxovih upravnih prostorih oziroma na dvorišču uprave, pa so strelci odšli na mestno strelišče, nogometaši pa na Gaberje, kjer ima svoj stadion nogometni klub Olimp.

Rezultati:

ŠAH

Škocjan : Merx dva in pol proti ena in pol (Brešar : Žerak 1 : 0, Kordiš : Gorišek 0 : 1, Zabukovec Šmajdek 1 : 0, Klančar : Jagodič pol proti pol).

NAMIZNI TENIS

Škocjan : Merx 1 : 5.

Miklič : Rojc 0 : 2 (13 : 21, 15 proti 21), Novak I. : Gajšek II. 2 : 0 (21 : 15, 21 : 16), Novak II. :

Gajšek I. 0 : 2 (9 : 21, 11 : 21), Novak I. : Rojc 0 : 2 (14 : 21, 17 : 21), Miklič : Gajšek I. 0 : 2 (5 : 21, 6 : 21), Novak II. : Gajšek II. 0 : 2 (14 : 21, 5 : 21).

NOGOMET

Škocjan : Merx 1 : 12 (1 : 7)

Merx: Kolar, Kregar, Vengust, Krumpak, Pirc, Strotnik, Gabrun, Mežnarič, Hriberšek, Kekec, Korošec.

Škocjan: Jenček, Mozetič, Bršar, Vukičević, Kranjc, Urbas (Novak II.), Drobnik, Kebe, Obrnza, Miler, Vrhovec.

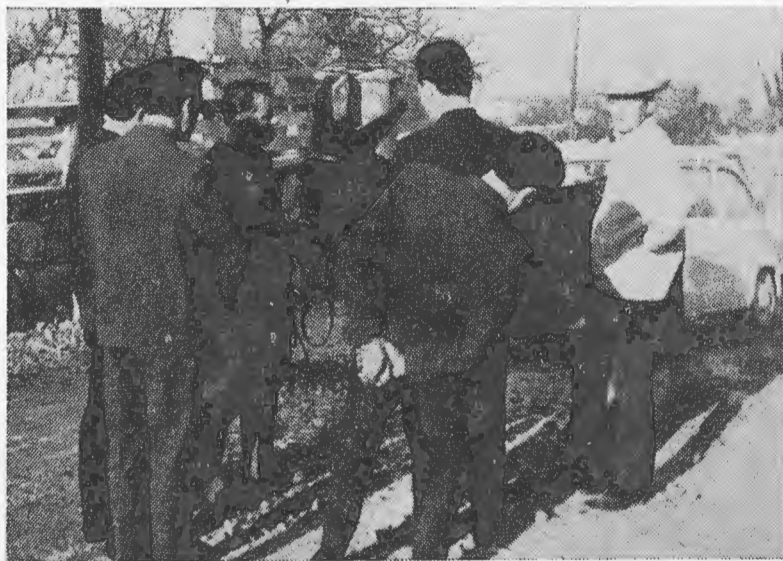
Igrišče, na katerem je prevladovala voda in pred vrati blato, je bilo zelo težko za igro. Obe enajstori stali si bili enakopravni samo do 8. minute, ko je bil rezultat 1 : 1, potem pa so Celjani pričeli s silovitimi napadi in samo deset minut kasneje je Merx že vodil s 4 : 1. Vendar Merxovim igralcem, kot kaže, golov še ni bilo dovolj. Saj so do konca srečanja še osemkrat potresli Jenčkovo mrežo. Tudi v streljanju z zračno puško je bila boljša domača ekipa, ki je med drugim že dosegla nekaj lepih uspehov v srednji rezultati 683 : 595 v njihovo Škocjana tudi ni pričakovala kakršnega koli uspeha.

Končni rezultat prijateljskega srečanja mladine Merxa in Škocjana, izražen v točkah: 30 : 10,

je ugoden za domačine, ki so tako prvič osvojili prehodni pokal lastnega podjetja Merx, gostje iz Cerknice pa so dobili lepe spominske plakate.

Očka je v službi, mamica kuha, jaz pa picke hranim, je povedala mala Romana

Vse jim pride prav, bi lahko rekli za Avstrijce na sliki, ki so prišli kupovat mule k nam. Povedali so, da jih rabijo za neko igrišče, da se bodo z njimi otroci igrali

Rakek : Jevnica 10 : 0 (3 : 0)

Obreza, Udovič, Razdrih, Korošec, Prešeren, Benčina, Mišič, Japelj, Bajc, Arko, Mlakar.

Gole so dosegli: Arko 4, Bajc 3, Japelj 3.

Moštvo JEVNICE je bilo preslabo, da bi se upiralo mnogo bolj-šemu moštvu RAKEKA. Domači so ves čas oblegali gol nasprotnika. Desetkrat so bili uspešni, toda rezultat bi bil lahko še večji, če bi domači napadalci izkoristili vse priložnosti.

B. Mišič

»GLAS NOTRANJSKE« — Izhaja mesečno — Izdaja ga občinski odbor SZDL Cerknica — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Štefan Bogovič — Člani uredništva: Franc Tavželj, Slavko Brglez, Slavko Tornič in Milan Strle — Tehnični urednik: Janko Novak — Korektor: Janez Lavrenčič — Tisk: ČZP »Kočevski tisk«, Kočevje — Letna naročnina 420 din na tek. rač. 600-181-603-192 na DU Cerknica — Rokopisov in list ne vračamo.

OLIMPIJA B : RAKEK 7:0 (6:0)

OLIMPIJA: Aljančič, Slivnikar, Završnik, Fajon, Pavlin, Benčič, Popivoda, Kranjc, Škraba, Škufca, Štukli.

RAKEK: Čonda (Urbas), Kebe (Rajčević), Prešeren, Benčina, Japelj, Udovič, Mlakar (Razdrih), Urbas (Kebe), Arko, Mišič, Bajc.

STRELCI: Škufca v 5. in 19., Škraba v 18. in 28., Štukli v 43., Popivoda v 45. in Kranjc v 66. minuti za Olimpijo.

GLEDALCEV: 250.

Rakek, 13. junij. Na igrišču Rakeka sta se srečali v pokalni tekmi moštvi Rakeka in Olimpije B iz Ljubljane.

Zanimanje za to srečanje je bilo na Rakeku precejšnje, saj je gostovala ekipa, ki ima v svoji sredi igralce, prekaljene v prvo in drugoligaških tekmah. Kdo bo zmagovalac, smo vedeli že vnaprej, toda šlo je za to, kako uspešno se bodo domačini upirali renomiranim gostom.

Prve minute so potekale v znamenju lepih akcij Olimpije, katera igralci so z lahkoto prihajali pred vrata domačinov. In tako je Olimpija v 5. minuti že povedla z 1 : 0. Krivdo za ta gol nosi vratar Čonda, ki bi lahko mehak in

nizek strel ujel. Sledili so vedno hitrejši napadi gostov, ki so pogosto streljali na vrata, toda največkrat zgrešili. Strel je zadel v črno zopet v 18. minuti in že je bilo 2 : 0. Ni minila niti minuta, ko je moral domači vratar zopet pobirati žogo iz mreže in to še enkrat po lastni krivdi, kajti žoga mu je iz rok ušla v gol. Domačini so sicer tudi izvedli nekaj napadov proti vratom Olimpije, toda obramba jih je zaustavljala še pred kazenskim prostorom. Do konca prvega polčasa so gostje dosegli še tri zadetke in vsi smo pričakovali dvoštevilen rezultat.

Domačini so v odmoru izvedli nekaj zamenjav, kar se je takoj odrazilo na igri. Urbas je zamenjal Čondo v vratih, Kebe je okrepil napad, Razdrih je zamenjal neborbenega Mlakarja, medtem ko je Rajčević dokaj uspešno nadomestil Kebeta v obrambi.

Slika na igrišču je bila sedaj povsem drugačna. Domačini so začeli resneje ogrožati Aljančičevo »svetišče« in z malo več sreče bi lahko dosegli vsaj častni zadetek.

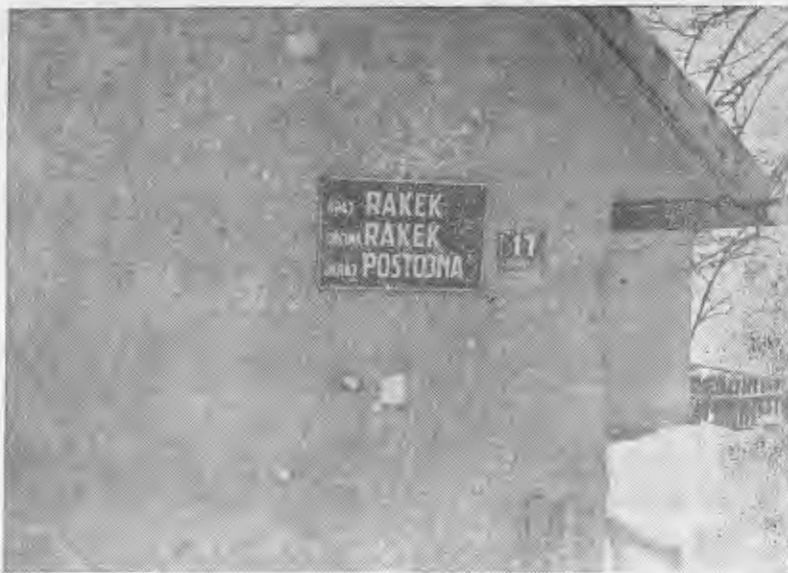
Kako uspešna je bila zamenjava nesigurnega Čonde v vratih, dokazuje že to, da je Urbas prestregel najbolj izdelan zadetek srečanja.

Bolj ko se je bližal konec sre-

čanja, bolj so postajali domačini nevarni in v 85. minuti smo že vsi videli žogo v mreži. Arko je s približno enajst metrov močno streljal, toda izvrstni Aljančič je ta strel z lepo parado odbil v kot. Do konca srečanja smo videli še nekaj razburljivih situacij pred vrati gostov, toda vse so se končale brez uspeha za domače.

Na koncu lahko zapišemo, da so domačini zasluženo izgubili, toda ne s tako visokim rezultatom. To seveda sklepamo po prikazani igri obeh moštev, ker tri zadetke Olimpije bi moral vratar ubraniti.

Pri gostih so najbolj ugajali Škufca, Škraba in Aljančič, pri domačinih pa Kebe, Bajc, Razdrih in Urbas v vratih. Koušca

Budna organizacija za spomeniško varstvo na Rakeku ohranja celotno muzejsko zbirko zemljepisno upravne pripadnosti Rakeka

Naša razglednica

